

HỎI VÀ ĐÁP VỀ SÁNG THỂ KÝ

Bây giờ, nếu ai có bất cứ câu hỏi nào mà họ muốn đưa ra, thế thì, cứ đem chúng lên nhanh ngay, để đưa trẻ nào đó đem lên hay làm bất cứ điều gì anh em muốn. Hoặc, có lẽ, nếu chúng ta thông suốt...Tôi—tôi có khoảng sáu câu trên một trang giấy ở đây, và rồi ở đây nữa, thế thì chúng ta đã có hai trang ở trên đó.

2   Bây giờ, chúng ta...chúng ta muốn tìm thấy. Lý do chúng ta làm điều này là để tìm hiểu xem tâm trí mọi người đang nghĩ gì, họ đang nghĩ về điều gì. Hiểu không? Và đó là điều khiến cho một hội thánh tốt đẹp, mạnh mẽ. Anh em phải có những—những lúc, thật sự giống như anh em phải cào cho hết cỏ gai ra vậy, anh em biết đấy, và mọi thứ, có được tất cả—những điều ấy ra khỏi con đường để anh em có thể di chuyển đều đặn. Vì vậy, bây giờ đó là lý do thỉnh thoảng chúng ta có một đêm để đặt câu hỏi, là để nhận ra.

3   Bây giờ, nếu có bất kỳ câu hỏi nào mà...Bây giờ, lần này tôi đã thổ lộ điều đó công khai rộng rãi, mở rộng vấn đề. Và tôi đã nói...Bây giờ, trước đây tôi muốn nói, “Bây giờ, nếu ai...chỉ bất cứ điều gì liên quan đến—đến Kinh Thánh; muốn trả lời. Hãy hỏi điều đó.” (Cảm ơn anh.) Và tôi nói, “Bất cứ điều gì liên quan đến Kinh Thánh; trả lời.” Đấy, và chúng tôi sẽ trả lời nó. Nhưng tối nay tôi đã nói...

4   Anh em biết đấy, sau đó họ đến gần, họ nói, “Anh Bill,” đã hỏi tôi một câu hỏi, “anh có nghĩ nếu—nếu—nếu ông A gì đó đã làm một điều nào đó—nào đó, thì đó có phải là Cơ-đốc giáo không?”

5   Ồ, điều đó hầu như đẩy người nào đó ra. Nhưng tôi nói, “Hãy để họ hỏi điều đó tối nay.” Đấy, được lắm. Vì vậy, chúng ta chỉ có thể tìm hiểu xem có hoạt động đẩy nào đang được thực hiện không.

6   Ồ, tôi—tôi—tôi thực sự cảm thấy dễ chịu tối nay. Cắt cỏ cả buổi chiều, vì vậy tôi thực sự cảm thấy dễ chịu, ở ngoài trời nắng nóng.

⁷ Chúng ta có một—một đợt nhóm sắp đến ngay lúc này, đừng quên. Ngày hai mươi ba tháng Tám, tại Sân vận động ở Chicago, cho đến ngày năm tháng Chín. Mong đợi một thì giờ lớn trong Chúa ở đó. Và nó đã được thông báo mọi nơi lúc này, và tất cả các tờ báo khác nhau đang đăng kín điều đó. Và chúng ta trông đợi một thì giờ vĩ đại.

⁸ Bây giờ, tôi có một, hai, ba, bốn, năm, sáu, tôi nghĩ, trên một trang ở đây. Và tất cả đều liên quan đến cùng một điều, trở lại trong—trong Sách Sáng thế ký.

⁹ Bây giờ, đầu tiên là Sáng thế ký 1:26, hoặc 1:26 đến 28, là nơi mà—người với...họ hỏi nó sẽ là gì. Điều gì—câu hỏi này là gì... Ý tôi là, đã đặt câu hỏi, xin lỗi. Và chúng tôi muốn đọc câu đó trước. Và bây giờ, họ đã viết nó ra đây. Nếu anh em muốn theo dõi nó ngay, được thôi. Nói, “Đức Chúa Trời đã tạo ra người đàn ông, Ngài đã tạo ra người nam và người nữ.” Hiểu không? Và rồi tiếp theo anh ấy hỏi về Sáng thế ký, hoặc, anh ấy hoặc cô ấy, một người, hỏi về Sáng thế ký 2:7, “Ngài bèn lấy bụi đất nắn nên hình người.” Đó là một chỗ khác. Tôi sẽ đọc tất cả, để chúng ta có thể hiểu được chúng với nhau ở đây để anh em có thể thấy. Bây giờ câu đầu tiên, phần đầu tiên câu này là, bây giờ được nói:

1. “Đức Chúa Trời đã dựng nên con người, người nam và người nữ. Đã dựng nên con người, người nam và người nữ.” Tôi nghĩ, vậy thì đó là, điểm đầu tiên. **Bây giờ trong Sáng thế ký 2:7, có nói, “Ngài đã dựng nên,”** (gạch dưới) **“nhưng trước tiên Ngài đã dựng nên.”** Anh ấy đã có sau đó...anh ấy đã gạch dưới điều đó. **“Và Ngài đã nắn nên”** (gạch dưới) **“nắn nên con người từ bụi đất, và hà sanh khí vào lỗ mũi,”** và **vân vân. Bây giờ, đâu là sự khác biệt, hoặc đâu là mối liên hệ trong những câu Kinh Thánh trên?**

¹⁰ Bây giờ, đây là...Bây giờ, nếu anh em đã viết nó ra, Sáng thế ký 1:26 đến 28, và Sáng thế ký 2:7. Bây giờ, đó là một điều rất nhạy cảm, và tôi—tôi có thể không...Tôi chỉ có ý tưởng của riêng tôi về nó, vì vậy tôi sẽ chỉ đưa nó cho anh em theo cách mà tôi cảm nhận được điều đó. Và nếu anh em có ý khác, ờ, điều đó tốt thôi.

11 Tôi muốn khen ngợi Anh Neville về những câu trả lời hay mà anh đưa ra cho những câu hỏi đó ở đó. Bây giờ, chúng rất tốt.

12 Bây giờ, trong câu này, Sáng thế ký 1:26, Đức Chúa Trời đã dựng nên con người theo hình ảnh của Chính Ngài. Và nếu anh em để ý, chúng ta sẽ lấy nó để anh em có thể đọc, và 26...Nếu anh em muốn đọc cùng với chúng tôi, chúng tôi vui mừng vì anh em—vì anh em làm điều đó, hãy dò lại với tôi.

Và Đức Chúa Trời phán rằng, Chúng ta hãy làm nên loài người như hình Ta, giống như Ta: và để họ quản trị loài cá biển,... trên những loài chim trời,...trên loài súc vật,... của trái đất, và trên mọi loài mà bò trên mặt đất.

Vậy Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài, Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ.

13 Bây giờ đó là...Tôi đã nghe nói về điều đó được thảo luận nhiều lần, và trên khắp thế giới, các cuộc thảo luận đã diễn ra về điều đó. Bây giờ trong Sáng thế ký 2:7, hãy xem những gì Ngài đã làm ở đây. Được rồi, Nó đây này:

Và...Đức Chúa Trời bèn nắn ra con người từ bụi đất, và hà sinh khí vào lỗ mũi; và con người trở thành một linh hồn sống.

14 Bây giờ, loài gì được hình thành...? Người—người đặt câu hỏi muốn hỏi:

Sự liên quan Sáng thế ký 1:26 này với Sáng thế ký 2:27 là gì? Đức Chúa Trời đã tạo dựng hai con người. Và người nào là người nam, và người nào... Điều đó có sự liên quan gì? Điều gì...? Làm thế nào nó kết nối với nhau trong lời Kinh Thánh?

15 Chà, bây giờ, nếu anh em để ý kỹ bây giờ, trong Sáng thế ký 1:26, chúng ta hãy lấy phần đầu tiên trước. Đức Chúa Trời phán, “Chúng Ta hãy.” Vậy thì, “Chúng Ta hãy,” *chúng ta* là một... “Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình ảnh của Chính Chúng Ta.” *Của chúng ta*, dĩ nhiên, chúng ta nhận thấy Ngài đang nói với Người nào đó, Ngài đang phán với một Hữu thể khác. “Chúng Ta hãy tạo ra con người theo hình ảnh Chúng Ta

giống như Chúng Ta, và để họ quản trị trên các loài gia súc ngoài đồng.”

¹⁶ Nếu anh em để ý, trong sự sáng tạo, thứ đầu tiên được tạo ra, tất nhiên, là sự sáng. Anh em tiếp tục đi vào sự sáng tạo, vật cuối cùng được dựng nên là gì? Một con người. Và người nữ được dựng nên sau người nam. Được rồi, đầu tiên...Điều cuối cùng được tạo ra, trong sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, là loài người.

¹⁷ Nhưng khi Đức Chúa Trời dựng nên người nam đầu tiên của Ngài, nếu anh em để ý, Ngài làm nên con người trong sự giống như của chính Ngài, con người được dựng nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời là gì? Bây giờ, nếu chúng ta có thể tìm thấy Đức Chúa Trời là gì, thì chúng ta có thể tìm thấy Ngài đã tạo nên loại người gì.

¹⁸ Bây giờ trong Thánh Giảng, chương thứ 4, và tôi sẽ...anh em đọc điều này, Chúa Jêsus đang phán với người đàn bà trong...nếu anh chị em muốn lật tới chỗ đó. Tôi...không có nhiều thời gian, tôi không viết chúng ra ngay, chỉ phải đưa nó ra theo trí nhớ. Và anh em tra cứu chúng bây giờ, nếu tôi có thể tìm ra nó ngay. Vậy thì chúng ta hãy bắt đầu khoảng chương 4, và câu 14:

Và hễ ai uống nước này mà Ta sẽ cho thì người ấy sẽ chẳng hề khát nữa; ...và sẽ thành những giếng nước văng ra cho đến sự sống đời đời.

Người đàn bà thưa cùng Ngài rằng, Lạy Ngài, xin cho tôi nước ấy, để cho tôi...không đến đây múc nước nữa.

Chúa Jêsus phán...Hãy đi, và gọi chồng ngươi,...

Người đàn bà thưa rằng...

¹⁹ Tôi tin rằng bây giờ chúng ta phải đi xa hơn một chút, để tìm thấy, tìm thấy những gì—những gì tôi muốn anh em nhìn thấy ở đây. Có lẽ không, có lẽ tôi có thể tìm thấy nó dưới đây, và những gì tôi muốn thấy. Nói gì? Câu 23 và 24. Được rồi.

Các ngươi thờ lạy...(chính là điều đó)...Các ngươi thờ lạy và các ngươi không biết điều gì: chúng ta thờ lạy điều chúng ta biết: vì sự cứu rỗi bởi người Giu-đa mà đến. (và điều đó đúng, đấy)

Nhưng giờ hầu đến,...Nhưng giờ hầu đến, và bây giờ đến rồi, rằng những người thờ phượng đích thực (Do Thái hay Dân Ngoại) sẽ thờ phượng Cha bằng tâm thần và bằng lẽ thật: vì Cha tìm kiếm kẻ thờ phượng như vậy.

20 Bây giờ, câu tiếp theo là chỗ tôi muốn:

Đức Chúa Trời là Thần: nên ai thờ phượng Ngài thì phải lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Ngài.

21 Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời đã dựng nên con người theo hình ảnh của Chính Ngài và giống như Chính Ngài, Ngài đã dựng nên loại người gì? Một con người thần linh. Vậy thì, nếu anh em để ý, sau khi Ngài đã dựng nên tất cả sự sáng tạo, và tạo nên một con người thần linh, đọc kỹ đoạn này bây giờ (để người hỏi mà đã đặt câu hỏi) sẽ tìm thấy điều này, mà Đức Chúa Trời ban quyền quản trị súc vật và các loài cá cùng muôn vật cho con người. Nhưng, trong sự quyết định của Ngài ở đó, Ngài đã dựng nên con người theo hình ảnh của Chính Ngài để dẫn dắt gia súc, dẫn dắt các loài thú đồng, thật giống như Đức Thánh Linh dẫn dắt người tin ngày nay. Hiểu không?

22 Người là, nói cách khác, A-đam, người đàn ông đầu tiên trong các tạo vật thấp kém hơn của Đức Chúa Trời. Sự sáng tạo đầu tiên là Chính Đức Chúa Trời; sau đó từ Đức Chúa Trời đã đến Logos, tức là Con Đức Chúa Trời; rồi ra từ Logos, đó là Lời (“Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”), ra từ Logos đã xuất hiện con—con người.

23 Ồ, bây giờ tôi có một hình ảnh đẹp trong tâm trí, nếu anh em có thể đi cùng tôi một chuyến đi ngắn. Tôi tin rằng tôi đã nói về nó trước đây, nhưng để đưa điều này đến nơi mà anh em sẽ chắc chắn nhìn thấy nó. Bây giờ, chúng ta hãy thực hiện một chuyến đi ngắn và quay trở lại trong chốc lát. Bây giờ, đừng nghĩ về việc trời nóng như thế nào, hãy tập trung vào những gì chúng ta sẽ nói và suy nghĩ ngay bây giờ.

24 Hãy quay trở lại một trăm triệu năm trước khi có một ngôi sao, mặt trăng hay bất cứ thứ gì trên thế giới. Bây giờ, đã có lúc không có gì ở đây, tất cả chỉ là mãi mãi và Vĩnh cửu. Và tất cả từ

trước đến nay và Vĩnh cửu đều là Đức Chúa Trời, Ngài đã ở đó từ thuở ban đầu.

25 Bây giờ, chúng ta hãy đi ra đây, trên mép lan can này và nhìn bao quát và xem những điều này xảy ra.

26 Bây giờ, “Chẳng ai đã nhìn thấy Cha bất cứ lúc nào.” Không ai có thể nhìn thấy Đức Chúa Trời dưới hình dạng xác thịt, bởi vì Đức Chúa Trời không ở dạng thân thể, Đức Chúa Trời là Thần. Hiểu không? Được rồi. “Chẳng ai đã thấy Cha, nhưng chỉ con một của Cha đã giải bày Cha,” Giảng...thứ nhất, đấy.

27 Bây giờ, nhưng bây giờ hãy chú ý, không có gì cả, chỉ có không gian. Không có ánh sáng, không có bóng tối, không có gì cả, thực sự dường như không có gì cả. Nhưng trong đó có một Đấng siêu nhiên vĩ đại, Giê-hô-va Đức Chúa Trời, Đấng bao phủ mọi không gian của mọi nơi mọi lúc. Ngài đã có từ trước vô cùng cho đến đời đời, Ngài là sự bắt đầu của sự sáng tạo. Đó là Đức Chúa Trời. Không thể thấy gì được, không thể nghe gì được, không có một sự di chuyển của một nguyên tử trong không trung, không có gì cả, không có không khí, không có gì cả, ngoài Đức Chúa Trời đã có ở đó. Đó là Đức Chúa Trời. (Bây giờ chúng ta hãy xem trong vài phút, và sau một thời gian ngắn...) Không ai thấy Điều đó, bây giờ, Đó là Cha. Đó là Đức Chúa Trời, là Cha.

28 Bây giờ hãy để ý. Rồi sau một thời gian tôi bắt đầu thấy một Ánh sáng thiêng liêng nhỏ bắt đầu hình thành, giống như một quầng sáng nhỏ hoặc một cái gì đó, anh em chỉ có thể nhìn thấy nó bằng con mắt thuộc linh.

29 Nhưng bây giờ hãy nhìn xem, trong khi chúng ta đang nhìn, toàn bộ hội thánh bây giờ. Chúng tôi đang đứng trên một lan can lớn, nhìn xem những gì Đức Chúa Trời đang làm. Và chúng ta sẽ đi thẳng vào câu hỏi này ở đây và anh em sẽ thấy cách Ngài đưa nó vào như thế nào.

30 Bây giờ, không ai đã nhìn thấy Đức Chúa Trời. Và bây giờ, điều tiếp theo chúng ta bắt đầu thấy, bằng con mắt siêu nhiên, chúng ta thấy một Ánh sáng trắng nhỏ đang hình thành ngoài đó. Đó là gì? Đó được gọi là, bởi độc giả Kinh Thánh, “Logos,” hoặc “người được xúc dầu,” hoặc “sự xúc dầu,” hoặc là...như tôi định

nói, phần—phần của Đức Chúa Trời bắt đầu phát triển thành điều gì đó để nhân loại có thể có một loại ý tưởng nào đó về Nó là gì. Là một chút, thấp...một chút Ánh Sáng, đang chuyển động. Ngài...Đó là Lời của Đức Chúa Trời.

³¹ Bây giờ, Đức Chúa Trời đã sanh ra cho chính Ngài Con trai này trước cả khi có một nguyên tử trong...hoặc không khí để tạo ra một nguyên tử. Đó là...Hãy xem, Chúa Jêsus phán, “Xin làm vinh hiển Con, Cha ôi, với sự vinh hiển mà Chúng Ta đã có trước khi sáng thế.” Thấy đó, cách trở lại nơi xa kia.

³² Bây giờ, trong Thánh Giảng 1, Ngài phán, “Ban đầu đã có Lời.” Và đầu tiên...“Và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài, xuống thành một con người. Bây giờ hãy xem Ngài đã làm điều đó như thế nào.

³³ Bây giờ, trở lại đó, lúc ấy, khi hào quang nhỏ này đến. Bây giờ, chúng ta chưa thể nhìn thấy gì, nhưng chỉ bằng con mắt siêu nhiên chúng ta thấy một vầng hào quang đứng đó. Bây giờ, đó là Con Đức Chúa Trời, Logos. Bây giờ, tôi có thể thấy Ngài chơi đùa như một đứa trẻ, trước cửa của Cha, với tất cả sự Vĩnh hằng. Thấy không? Và, bây giờ, sau đó trong sự tưởng tượng của Ngài khiến Ngài bắt đầu nghĩ về những điều sẽ xảy ra, và tôi có thể nghe Ngài nói, “Hãy có sự sáng.”

³⁴ Và khi Ngài làm vậy, một nguyên tử nổ tung và mặt trời xuất hiện. Nó quay cuồng trong hàng trăm triệu năm, hình thành những lớp cấu tạo, và đang cháy, và hình thành như ngày nay; vẫn cháy, vẫn bắn ra các nguyên tử. Nếu quả bom nguyên tử được thả ra, chuỗi nguyên tử sẽ khiến...trái đất này sẽ giống như mặt trời, nơi xa kia, chỉ bùng nổ và giáng họa. Nếu anh em có thể đứng trên một đại lục khác và nhìn tới điểm này, nó sẽ trông giống như mặt trời khác, ở đó những nguyên tử là một quả đất này đang cháy, nếu sợi xích bị lỏng ra và nó bắt đầu quay, quay tít như thế. Hàng triệu triệu dặm vươn tới những ngọn lửa lớn hàng tỷ độ Fahrenheit này, của—của—của nhiệt tỏa ra từ mặt trời đó.

³⁵ Bây giờ, xem điều này bây giờ. Thật đẹp! Bây giờ, Ngài đã làm nên mặt trời. Và sau đó, điều đầu tiên anh em biết, một khối dung

nhạm lớn rơi ra khỏi nó, nặng khoảng...gần như trái đất này, đã phát ra “Phùu!” Rồi Logos này ở đây bây giờ, Con Đức Chúa Trời, đang xem nó, Ngài để nó rơi trong một trăm triệu năm và Ngài làm nó ngừng lại. Rồi một cái khác bay ra, và Ngài để nó (bay đi) rơi xuống hàng triệu năm, rồi Ngài làm nó dừng lại. Bây giờ, chúng ta đang đứng, xem nó hình thành.

³⁶ Bây giờ, Ngài có điều gì đó trong tâm trí Ngài, và Ngài đang làm gì? Ngài đang viết cuốn Kinh Thánh đầu tiên của Ngài. Cuốn Kinh Thánh đầu tiên mà con người từng xem là các vì sao, cung hoàng đạo. Và đó là một sự hoàn hảo...thật sự...Nó ăn khớp chặt chẽ với Kinh Thánh này ở đây. Nó khởi đầu, cung đầu tiên của cung hoàng đạo là xử nữ. Đúng thế không? Cuối cùng của cung hoàng đạo là gì? Leo, sư tử. Đó là lần Đến đầu tiên của Chúa Jêsus, Ngài đến qua một trinh nữ; thứ hai, Ngài đến với tư cách là Sư tử của chi phái Giu-đa. Hiểu không? Đã vẽ ra tất cả, thời đại cụ thể, và mọi thứ như đã diễn ra. Bây giờ, Ngài đặt tất cả điều đó trong bầu trời và đặt nó ra. Tất cả những thiên thạch, những mảnh của trái đất, hoặc mặt trời, treo lơ lửng ở đây.

³⁷ Bây giờ, khi khoa học đi tìm những vật phóng ra đó mà đã rơi xuống, điều đó không bác bỏ Đức Chúa Trời, mà chỉ chứng minh điều đó với tôi. Xem đây, điều đó thực sự chỉ làm cho nó có thật hơn. Bây giờ, bây giờ hãy chú ý, tất cả những vật phóng ra này treo lơ lửng ngoài kia cách xa mặt trời nóng cháy đó, và đang vận hành trong không trung, dĩ nhiên, chúng đã tập hợp lại. Và điều trước tiên mà anh em biết, nó bắt đầu chỉ là một tảng băng trôi.

³⁸ Vậy thì, đó là lúc trái đất này được hình thành, chỉ một mảnh bọt đá to cũ bay ra từ nơi xa kia. Bên dưới nó bây giờ không là gì ngoài một ngọn núi lửa đang quay tít, đang bốc cháy, hoàn toàn, những sự phun trào diễn ra khắp nơi, núi lửa. Và khoa học khẳng định rằng—rằng thế giới này, lớp vỏ trên cùng của nó, mà chúng ta đang sống, gần giống như lớp vỏ một trái táo. Và tất cả...Bây giờ, có chu vi hai mươi lăm ngàn dặm, nó có lẽ tám ngàn dặm (mà khoảng chừng tám ngàn dặm) bề dày. Và cứ nghĩ xem, trong đó, đó là một ngọn núi lửa đang bốc cháy.

39 Và hai phần ba trái đất, đúng hơn là hai phần ba của nó, thì ở trong nước; và một phần ba của nó là đất liền, khoảng một phần ba. Và lớp này, lớp vỏ nhỏ mà chúng ta đang sống bên trên này, nó chứa đầy chất nổ nguy hiểm, gas, xăng, dầu, mọi thứ. Đúng thế không? Và hai phần ba của nó, đúng hơn là hai phần ba của nó, là nước. Công thức của nước là gì? Hai phần khí hydro và một phần khí oxy, những chất nổ.

40 Có đủ điện trong mỗi phòng để tách sức nóng ra khỏi cái lạnh, và nó sẽ tạo ra đủ điện để làm nổ tung một căn phòng. Anh em có thể cho đủ nguyên tử vào trong một trái banh gôn đủ để làm thổi bay New York ra khỏi mặt trái đất. Và rồi con người, đang ngồi trên cái nồi lửa địa ngục, tự đánh vào ngực mình và bắt chấp Lời Đức Chúa Trời, và nói, “Không có nơi nào gọi là địa ngục.” (Tôi đã có điều đó ở dưới đây trong chốc lát, và chúng ta sẽ đi đến điều đó, đấy.) Anh em đang ngồi trên một nồi lửa lớn của nó mỗi ngày. Và trong khi anh em ở đây anh em đang ngồi ngay trên nó, và địa ngục ở ngay bên dưới anh em.

41 Và bây giờ, hãy để ý, nhưng bây giờ khi điều này được tìm thấy lần đầu tiên, khi Chúa Jêsus...Bây giờ hãy quan sát vòng hào quang nhỏ nơi xa kia. Bây giờ tôi có thể thấy Nó di chuyển ra khỏi trái đất này và vượt qua đỉnh của nó và bắt đầu di chuyển nó qua dây gần với mặt trời. Nó chẳng là gì ngoài một quả cầu băng lớn. Và khi nó bắt đầu tan chảy, thì những dòng sông băng khổng lồ bắt đầu cắt xuyên qua vùng đất phía bắc và đổ xuống. Và khi đó, nó cắt ra Kansas và Texas và tất cả những nơi đó, và đi vào Vịnh Mexico. Và điều đầu tiên anh em biết, toàn bộ mọi vật được bao phủ bởi nước.

42 Sau đó, bây giờ chúng ta đến với Sáng thế ký 1, bây giờ chúng ta đến với Kinh Thánh, và đi từ bức tranh của chúng ta đến Kinh Thánh. Sáng thế ký 1, “Thế giới đã không có hình dạng, và trống không; và nước ở trên mặt vực.” Đúng thế không? “Và Thần của Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước.” Bây giờ, Ngài phân rẽ nước, đem những ngọn đồi và những đất liền ra và vân vân; làm cho nó khô ráo. Cây cối cùng mọi thứ, Ngài đã làm nên nó. Và Ngài đã làm nên mặt trăng. Và đặt giới hạn của nó, cho biển, để nó không thể vượt qua.

⁴³ Ngài đã tập hợp mọi thứ với nhau, làm...?...Tạo ra tất cả những thứ khác, tất cả đời sống động vật, các loài chim, ong, khỉ, và bất kể nó là gì, đặt tất cả ở đây trên trái đất. Và rồi Ngài hỏi câu hỏi này bấy giờ. “Chúng Ta hãy” (Ai? Cha và Con) “tạo ra con người theo hình ảnh của Chính Chúng Ta.”

⁴⁴ Bây giờ, nếu một người được tạo ra một cái gì đó giống như Ánh sáng thiêng liêng nhỏ bé đó nơi xa kia, hoặc điều gì đó như thế, Nó không thể được nhìn thấy (là một Thực thể thuộc linh). Ngài đã biểu lộ hoặc bày tỏ chính Ngài nhiều hơn một chút, để tạo nên một bộ ba của chính Ngài bởi Cha, Con, và Thánh Linh. Và đây là Đức Chúa Trời, giờ đây đã tỏ lộ chính Ngài, đi xuống thành “Chúng Ta hãy làm nên con người,” đó là con trai của Ngài, một hậu tự ra từ Ngài, “con người theo hình ảnh của Chính Chúng Ta,” người đó là một sinh vật siêu nhiên. “Và hãy để người quản trị trên loài gia súc ngoài đồng, và vân vân.”

⁴⁵ Bây giờ, con người dẫn dắt con người...dẫn dắt gia—gia súc và mọi thứ, giống như Đức Thánh Linh dẫn dắt một tún đồ thật, chân chính ngày nay. Tiếng của Đức Chúa Trời ra từ đó...Đúng hơn là, tiếng của con người, có thể nói và nói...đặt tên cho súc vật cách này, đặt tên cho chiên ở ngoài đồng cỏ này, đặt tên cho loài cá dưới nước này. Xem đây, con người đã quản trị, muôn vật vâng phục người.

⁴⁶ Bây giờ, nhưng sau đó không có người canh tác đất, Sáng thế ký 2, không có người canh tác đất. “Và rồi Đức Chúa Trời nắn nên con người” (Sáng thế ký:7) “từ bụi đất.” Bây giờ Ngài đã theo...Ngài lấy bụi đất nắn nên loài người, và đặt Thần linh siêu nhiên này...

⁴⁷ Bấy giờ, người đang nằm ở đó. Tôi có thể có nhiều hình ảnh về điều đó. Tôi có thể thấy A-đam đang đứng...Chúng ta hãy lấy cách này, thấy ông đang đứng như một cây. Đức Chúa Trời đã dựng nên ông. Ông đã không hoạt động được như ông có thể; những ngón chân của ông, giống như mọc rễ, cắm trong đất. Và Đức Chúa Trời phán, “Phải có,” hay là hà hơi sự sống vào ông, và ông nhảy lên, tỉnh lại. Ông là một...Hà hơi sự sống vào ông, ông trở nên một linh hồn sống. Bây giờ, và ông bắt đầu di chuyển, tiến lên.

48 Và sau đó Đức Chúa Trời đã lấy từ bên hông của ông, một cái xương sườn, và tạo ra một người nữ. Vậy thì, Ngài đã lấy linh người nữ ở đâu? Hiểu không? Khi Ngài...Sáng thể ký 1:26, Ngài phán, “Chúng ta hãy tạo ra con người theo hình ảnh của Chính Chúng Ta, theo sự giống như của Chính —của Chính Chúng Ta, Ngài đã dựng nên họ (con người) người nam và người nữ.” Ngài đã tạo ra linh vạm vỡ cho người đàn ông; Ngài đã tạo nên linh nữ tính dịu dàng, nhỏ bé, tinh tế, cho người nữ.

49 Và khi anh em thấy một người nữ hành động giống như một người nam, nàng đã ra khỏi vị trí của mình, anh em thấy đấy, ngay từ đầu. Hiểu không? Được rồi. Nàng được cho là...Tôi nghĩ thật hổ thẹn rằng phụ nữ đã đánh mất đi vị trí đẹp dịu dàng, nữ tính của mình. Đó là một sự ô nhục. Tôi nói với chị em, nó là thế. Đó là...Chị em biết đấy, tôi sẽ nói điều này. Bây giờ, tôi không nói về phụ nữ các chị ở đây. Nhưng, tất nhiên, nếu nó làm tổn thương, nó cứ làm. Nhưng, hãy nhìn xem, hãy để tôi hỏi các bạn đôi điều. Trước đây phụ nữ rất nữ tính đến mức một người đàn ông đến nói chuyện với họ và họ đỏ mặt. Hừ! Dù sao đi nữa, đỏ mặt là gì? Tôi đã không thấy điều đó rất lâu đến nỗi tôi thậm chí không biết nó là gì nếu một người nữ nào đó đỏ mặt. Họ đã không chút lòng tự trọng nào nữa, tất cả linh nữ tính tốt đẹp ở đó. Họ chỉ là...Họ có thể...Họ sẽ mặc quần áo như đàn ông, cắt tóc như đàn ông, hút thuốc như đàn ông, uống như đàn ông, chửi bới như đàn ông, bầu cử như đàn ông, làm việc như đàn ông, vì thế, trở nên thô kệch, vạm vỡ. Ô, chao ôi! Điều đó cho thấy chị em đã đến đâu. Điều đó chính xác.

50 Cô gái trẻ như quý cô đó, anh em không thấy cô ấy nhiều nữa, cô ấy là một người khó tìm. Không đúng thế sao? Vâng, đó là sự thật. Vì vậy một người phụ nữ không được phép đứng lên và hành động như một người đàn ông, to lớn và vạm vỡ, bởi vì cô ấy thanh nhã. Đức Chúa Trời đã dựng nên nàng theo cách đó. Tôi có thể chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh. Vâng, thưa quý vị. Điều đó đúng. Và...

51 Nhưng, dĩ nhiên, chúng ta bỏ qua câu này, nhưng tôi không muốn bỏ qua quá nhiều câu hỏi này. Nhưng, đấy, đó là nơi Ngài

đã tạo ra con người đầu tiên của Ngài, là theo hình ảnh của Chính Ngài.

⁵² Và rồi, Đức Chúa Trời, trước khi ở đó từng có một ngôi sao, đã biết rằng thế gian này sẽ như thế nào. Và Ngài biết rằng tôi sẽ là William Branham rao giảng Phúc âm từ bục giảng này và anh sẽ là *John Doe* đang ngồi đó lắng nghe Nó, trước khi thế giới từng bắt đầu. Ha-lê-lu-gia!

⁵³ Bây giờ, đó là nơi con người đôi khi, trong những—những người theo chủ nghĩa luật pháp và Calvin, đều hiểu lộn xộn hết thảy. Hiểu không? Họ nói, “Tại sao một số đã được định trước để bị hư mất?” Đức Chúa Trời không muốn bất kỳ ai bị hư mất. Ngài không muốn ai bị hư mất, tuy nhiên, là Đức Chúa Trời, Ngài biết có một số người sẽ không chấp nhận Nó. Thấy không? Thấy đó, Ngài đã có...Ngài phải biết sự kết thúc ngay từ đầu để là Đức Chúa Trời. Phải Ngài không?

⁵⁴ Vì vậy Ngài đã biết Ngài sẽ có một số phụ nữ, vì vậy Ngài chỉ tạo ra linh của họ ngay tại đó. Kinh Thánh nói Ngài đã làm, trong 1, Sáng thế ký 1:26, “Ngài đã dựng nên ông ấy người ấy, con người,” trong sự hình dung trước, “người nam cùng người nữ.” A-men. Hiểu không? Trong một hình ảnh báo trước, Ngài đã tạo ra người nam và người nữ trước khi họ được hình thành từ bụi đất.

⁵⁵ Và rồi Đức Chúa Trời tạo ra con người, không phải theo hình ảnh của Chính Ngài. Thân thể này không phải trong hình ảnh của Đức Chúa Trời, thân thể này là trong hình ảnh của những con thú.

⁵⁶ Tôi xin phép được cởi áo khoác ra nhé? Trời ở đây bắt đầu nóng. Tôi đã mặc cái áo sơ mi rách, nhưng anh em đừng để ý điều đó. Vợ nói với tôi rằng Jesse không đến lấy đồ giặt ủi, vì vậy...Nhưng, nhìn xem, chúng ta đang nói về một chủ đề ở đây bây giờ mà có ý nghĩa nhiều hơn là một cái áo sơ-mi rách trên bục giảng. Phải không? Nó có nghĩa là Sự sống Đời đời.

⁵⁷ Bây giờ, chú ý con người. Ngay từ đầu, Đức Chúa Trời đã biết rằng Ngài sẽ có những người nam và người nữ, và Ngài biết rằng Đấng Cứu Rỗi sẽ ở đây và Ngài phải đem Chúa Jêsus đến, và Ngài

sẽ bị đóng đinh. Và Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ, khi Ngài còn ở trên đất này, rằng Ngài “đã biết họ ngay cả trước khi sáng thế,” trước khi thế gian từng được hình thành.

58 Và Đức Chúa Trời cũng phán, hay Phao-lô nói, trong Ga-la-ti, nói rằng “Ngài đã định trước cho chúng ta và đã kêu gọi chúng ta ở trong Ngài trước khi thế gian từng được hình thành.” Hãy nghĩ về điều đó! Rằng Đức Chúa Trời...Bất cứ ai muốn nghe những gì Kinh Thánh nói về điều đó, hãy giơ tay lên. Nó phù hợp với câu hỏi. Hãy đến với tôi trong Ga-la-ti, chương 1. Nhìn đây. Tôi không muốn nói trong Ga-la-ti, tôi muốn nói Ê-phê-sô. Bây giờ hãy lắng nghe kỹ những gì Đức Chúa Trời phán, Ê-phê-sô 1:

Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gọi cho các thánh đồ ở thành Ê-phê-sô, và cho những kẻ trung tín trong Chúa Jêsus Christ.

Nguyễn xin ân điển, và sự bình an được ban cho anh em, từ nơi Đức Chúa Trời là Cha, và từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ.

Ngợi khen Đức Chúa Trời và Cha của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã ban phước cho chúng ta đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus:

59 Bây giờ, đây này, chú ý:

Theo như Ngài đã chọn chúng ta trong Ngài trước khi sáng thế,...(wow!)

60 Điều đó khá tốt. Phải không? Điều đó không khá tốt, mà điều đó thật tốt! Trước khi có sự sáng thế, Đức Chúa Trời đã biết Orman Neville và đã biết rằng anh ấy sẽ rao giảng Phúc âm. Đó không phải là điều tuyệt vời sao? “Đã chọn...” Ồ, anh ấy là một thành viên của Hội thánh, và Đức Chúa Trời đã biết Ngài sẽ có Hội thánh đó. Và ông nói, Phao-lô đang nói với hội thánh Ê-phê-sô, nói, “Ngài đã chọn chúng ta trong Ngài.” Vậy thì, hết thảy chúng ta là những chi thể trong Thân thể Đấng Christ. Đúng thế không? Và Đức Chúa Trời, trước khi thế gian từng được hình thành, đã chọn anh chị em và tôi trong Ngài trước khi thế gian

từng được hình thành. Chà! Chao ôi! Đó không phải là điều tuyệt vời sao?

⁶¹ Bây giờ, con người đầu tiên, bây giờ, Ngài tạo ra con người đầu tiên theo hình ảnh của Ngài, và chúng ta đang quay trở lại với hình ảnh đó, đúng vậy, với hình ảnh được tạo đầu tiên của chúng ta.

⁶² Khi Đức Chúa Trời đã tạo nên tôi, William Branham, tôi đã có trước khi sáng thế, Ngài đã tạo nên sự hiện hữu tôi, thần linh của tôi. Tôi đã không nhận thức được bất cứ điều gì theo như tôi biết, nhưng...Tôi đã ở đó. Ồ, tôi—tôi không tin rằng anh em đang hiểu được điều đó. Nhưng bây giờ, đợi một chút, Chúa Jêsus nói với các môn đồ rằng Ngài “đã biết họ trước khi sáng thế,” và Phao-lô đã nói ở đây rằng “Ngài đã chọn chúng ta trong Ngài trước khi thế gian bắt đầu.” Bây giờ, có một phần nào đó của tôi, Orman Neville, và những anh em còn lại trong tất cả các bạn ở đây, mà ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus trước khi thế gian từng bắt đầu. Và đây là phân tích của tôi về điều đó. Tôi nghĩ rằng dân sự ngày nay được chiếm hữu bởi Thánh Linh này, hay là linh, một phần của những hữu thể thiên sứ này, những thần linh ở chung quanh Đức Chúa Trời, mà không bao giờ sa ngã ngay từ đầu và chống cự lời nói dối của ma quỷ trên Thiên đàng.

⁶³ Và hai phần ba của trái đất này thì ở trong tội lỗi, và nhiều hơn thế nữa, mà hai phần ba của các thiên sứ đã bị trục xuất. Và những linh ma quỷ đó nhập vào con người và trú ngụ trong thân thể họ. Hiểu ý tôi chứ? Chúng là những con quỷ đã từng... chúng đã từng tồn tại và chúng đi vào dân sự và cho họ một bản chất. Chúa Jêsus đuổi bảy quỷ ra khỏi Ma-ri Ma-đơ-len. Quỷ kiêu ngạo, quỷ khoác lác (những người quan trọng, anh em thấy đấy), ô uế, bẩn thỉu, thô tục, ganh đua, xung đột. Tất cả những điều này, đấy.

⁶⁴ Họ là những linh mà đã được tạo ra ở đó khi Đức Chúa Trời bắt đầu tạo dựng con người từ đó theo hình ảnh của Chính Ngài. Tạo ra những sinh vật siêu nhiên đó, những linh đó.

⁶⁵ Và rồi Ngài lấy bụi đất dựng nên con người, đó là con người đầu tiên, A-đam. Và con người đó được tạo ra theo hình ảnh, con người này ở đây, được tạo ra theo hình ảnh của một con vật.

Những thân thể con người này được tạo ra theo hình ảnh của thú vật.

66 Chúng ta đã có một bàn tay giống như khỉ, và—và bàn chân giống con gấu. Hãy lấy một con gấu con nhỏ, lột da nó, lột da nó ra và đặt lên bên cạnh một đứa bé gái và nhìn xem sự khác nhau. Hừ! Thừa anh em, anh em chắc chắn phải nhìn thật kỹ. Toàn bộ cơ hoành, giải phẫu, thì gần như giống nhau, cách nó được tạo ra và hình dạng của nó, và mọi thứ thật chính xác. Đó là hình ảnh của đời sống động vật bởi vì con người được làm nên từ điều gì đó dựa trên trình tự của một con vật, bởi vì đó là bốn phần của con người để dẫn dắt thú vật.

67 Và anh em lấy Đức Thánh Linh ra khỏi một người, thì người đó thấp kém hơn thú vật, anh ta còn tệ hơn cả thú vật. Đó là một điều khó nói. Nhưng anh em lấy một người mà chưa được tái sinh trong tâm trí, không có Đức Thánh Linh điều khiển tư tưởng của người ấy, và—và những việc như thế, anh ta sẽ giật một đứa bé ra khỏi đôi tay người mẹ và cưỡng hiếp bà vì lòng ham dục đầy thú tính. Điều đó chính xác.

68 Và một người phụ nữ mà không tốt. Anh em lấy một con lợn xè hay một con chó già, chúng ta đặt đủ thứ tên cho nó...Nhưng đạo đức của nó chỉ là những con chó con của nó, và con lợn chỉ cho ra những lợn con của nó, nhưng một người đàn bà được kể là xấu nét thì đúng là...thật ô uế mọi lúc. Đúng thế. Vì vậy hãy nhớ, rằng anh em là ...không có Đấng Christ, đạo đức của anh em là...có thể rơi xuống dưới một con chó. Đúng thế.

69 Con chó không phải mặc quần áo để che thân, thú vật khác cũng không. Chính con người đã sa ngã, không phải đời sống động vật. Nhưng, đời sống động vật đang sống dưới bề mặt của con người (đời sống con người), là phải tuân theo nó bởi vì con người là sự hướng dẫn của nó và người lãnh đạo tối thượng của nó. Và mọi con thú ngoài đồng đều sợ con người.

70 Đôi khi, có người hỏi tôi về việc đi săn, “Anh có sợ nó không?” Ồ, mọi thú vật được tạo dựng đều sợ con người, bởi vì điều đó đã có từ lúc ban đầu xa xưa ấy. Hiểu không? Chắc chắn rồi. Anh em chạy và nó sẽ chạy theo anh em, đúng thế, nhưng, một con chó hay bất cứ vật gì anh em muốn. Được rồi.

⁷¹ Nhưng bây giờ, để ý bây giờ, người đàn ông đó khi anh ta đi xuống đây...Bây giờ hãy nhìn, ở đây...Anh em nói, “Bây giờ, còn bây giờ thì sao, Anh Branham?”

⁷² Bây giờ, ở đây anh chị em hiểu được Đức Chúa Trời hoàn toàn chính xác, và giữa Một ngôi và Ba ngôi, anh em sẽ hiểu được điều hoàn toàn chính xác ngay bây giờ. Bây giờ nhìn xem! Khi Đức Chúa Trời giáng xuống, bày tỏ chính Ngài, bày tỏ chính Ngài xuống cho đến khi Ngài giáng xuống với con người này. Bây giờ, con người phạm tội không phải trong tâm linh của mình, nhưng trong thân thể, ham muốn, đam mê của mình. Thế thì khi anh ta phạm tội, anh ta đã tự tách mình ra khỏi Đấng Tạo Dựng của mình. Và rồi Đức Chúa Trời, Logos, chính Đấng Tạo Hóa của anh ta, đã giáng thế và đã trở nên theo hình ảnh của con người. Con người được tạo ra theo hình ảnh của Đức Chúa Trời, và rồi anh ta được tạo ra theo hình ảnh của con thú, và anh ta đã sa ngã. Và Đức Chúa Trời đã giáng xuống trong hình ảnh con người, trong Con Người Chúa Cứu Thế Jêsus, chịu khổ đau. Đức Chúa Trời không thể chịu khổ đau trong Thánh Linh. Làm sao Ngài có thể chịu đau đớn về thể xác trong Thánh Linh? Ngài không thể làm điều đó. Vì vậy Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài và đã trở nên trong hình ảnh con người, để cứu chuộc con người bị hư mất. Hiểu không?

⁷³ Và rồi Đức Chúa Trời đã chịu khổ trong xác thịt. Ti-mô-thê thứ Nhất 3:16, “Không cần phải tranh cãi,” đó là sự tranh luận, “sự mầu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm. Vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt, được thấy bởi các thiên sứ, đã được rao giảng, cho dân Ngoại-...và được tin cậy, và được cất lên ngự bên tay hữu của Cha.” Đúng thế không? Chính Đức Chúa Trời đã giáng xuống và sống trong thể xác con người và chịu cám dỗ. “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, hòa giải thế gian với chính Ngài.” Thấy tình yêu là gì không? Tình Yêu của Đức Chúa Trời!

⁷⁴ Bây giờ, bây giờ, tôi nghĩ điều đó sẽ giải thích được vấn đề, *đàn ông* và *đàn bà*. Bây giờ, một người đàn bà là...Để tôi giải thích điều này thật đúng bây giờ, để anh em có thể hiểu nó, đây. Người nữ phải phục tùng chồng mình. Và Kinh Thánh nói rằng “Đàn

ông sẽ cai trị trên vợ mình.” Nhưng họ đã thay đổi điều đó như thế nào! Đàn bà cai trị trên đàn ông, “Bây giờ, anh ở nhà, John! Anh sẽ không đi!” Và thế là xong, “Vâng, em yêu.” Thấy không?

75 Nhưng để tôi nói với các ông một điều, thưa quý ông. Anh em sẽ phải trả lời cho vợ mình, nhưng vợ anh em thì sẽ không bao giờ phải trả lời cho anh em. Anh em là đầu của người đàn bà, và Đức Chúa Trời là đầu của người đàn ông. Cho nên Ngài đã phán, “Hãy để đàn ông cắt tóc bởi vì Đấng Christ. Và hãy để cho đàn bà để tóc dài, vì nếu nàng cắt tóc thì làm ô nhục chồng mình.” Hiểu không? Anh em hiểu những gì tôi muốn nói qua những gì Kinh Thánh nói không?

76 Tôi đã có một vấn đề nhức nhối về điều đó, ngày nọ ở dưới Shreveport. Họ đang nói về phụ nữ, và phụ nữ có nên để tóc dài không. Và tôi đã nói, “Một người phụ nữ cắt tóc mình, chồng cô ấy có quyền và có quyền Kinh Thánh để ly dị cô ấy.” Đúng thế. Đó là những gì Kinh Thánh nói. Điều đó hoàn toàn chính xác. Ô, chao ôi! Những người nữ đây đây Thánh Linh đang ngồi đó, đúng như cách họ đã được dạy dỗ, chỉ thế thôi. Hiểu không? Chỉ là, điều đó bị lơ là buông bỏ.

77 Ông nói, “Vậy thì, nếu họ muốn cắt nó, nếu có điều gì đó không ổn khiến họ phải cắt tóc,” nói, “hãy để họ lấy dao cạo và cạo trọc hết đi,” và để đầu thật trơn bóng, cho đến khi tóc mọc ra trên đầu. Đúng thế. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Nó nói, “Nếu nàng cắt tóc nàng, nàng làm ô nhục chồng mình. Và một người đàn bà làm điều hổ thẹn thì người chồng có quyền hợp pháp để đuổi đi và ly dị.” Nhưng, người chồng không thể kết hôn lần nữa, lúc ấy. Nhưng anh ta—nhưng anh ta có thể buộc nàng ly dị. Đúng thế. Đó là lời Kinh Thánh. Ô thưa anh em, điều chúng ta cần là vài đêm câu hỏi! Đúng thế. Đó là Cô-rinh-tô thứ Nhất, chương thứ 14, nếu anh em muốn đọc Nó. Được rồi. Bây giờ, điều đó—điều đó...Bây giờ, người phụ nữ này...

78 Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời đã dựng nên con người, người nam và người nữ. Anh chị em thấy Ngài đã làm gì không? Ngài đã dựng nên con người. Ngài đã làm...Đó là câu hỏi đầu tiên, đấy, “Ngài đã dựng nên họ,” và vân vân, Sáng thế ký 1:26.

Sáng thế ký 2:7, “Ngài đã lấy bụi đất nắn nên họ và hà sanh khí vào lỗ mũi.”

Sự khác nhau là gì, hay—hay là sự kết nối này ở đâu trong câu Kinh Thánh trên? Con người thứ nhất có mối liên hệ gì với con người thứ hai?

⁷⁹ Con người đầu tiên là con người thứ hai được thể hiện qua năm giác quan. Hiểu không? Ngay bây giờ anh em không thể—anh em không thể chạm Đức Chúa Trời bằng tay mình như *thế*, anh em không thể thấy Đức Chúa Trời bằng mắt mình. Ngài không cho anh em làm điều đó. Anh em là...

⁸⁰ Anh em đã từng nghe một thánh đồ xưa sắp chết, khi họ nói, “Đó là người mẹ, tôi không gặp người trong nhiều năm”? Anh em đã bao giờ nghe nói rằng khi người ta...? Xem đấy, đó là gì, đôi mắt này đang mờ dần và đôi mắt siêu nhiên đang ở trong. Hiểu không? Và rồi đôi khi nếu chúng ta, nếu Chúa làm vậy, chúng ta nhìn thấy những khả tượng nơi con mắt xác thịt đó mờ đi. Ngay trước mặt chúng ta, chúng ta đang nhìn thẳng, và có một khả tượng trước mặt chúng ta cho thấy những điều siêu nhiên của Đức Chúa Trời. Hiểu tôi muốn nói gì không?

⁸¹ Vậy thì, nhìn xem, “Nếu nhà tạm trên đất này...” Bây giờ, một số quý ông bà ở đây đang già đi. Nhìn kia, “Khi nhà tạm thuộc về đất này...” Tôi nghĩ về người cha già ở đó, chín mươi hai tuổi. “Khi nhà tạm dưới đất này đổ nát, thì có một con người thuộc linh, một thân thể thuộc linh không thể hư mất đang chờ đợi chúng ta.” Tôi sẽ thấy anh em ở đó. Tôi sẽ bước qua...

⁸² Tôi không thể chạm vào Anh Neville trong—trong ở trên đó, vì Giảng đã nhìn thấy họ và họ là linh hồn dưới bàn thờ, đang kêu khóc, “Cho đến chùng nào, lạy Chúa, cho đến chùng nào?” Anh em biết tại sao, chúng ta đã đi qua sách Khải huyền. Và thật ở đó họ mong muốn trở lại và được mặc lấy thân xác phàm trần thế nào. Họ đang kêu khóc, “Cho đến chùng nào, lạy Chúa?”

⁸³ Vậy thì, họ đã biết nhau, nhưng họ không thể nói chuyện và bắt tay, hoặc, tôi tưởng tượng họ có thể nói chuyện, nhưng họ không thể bắt tay, và đại loại như vậy. Đây là hình ảnh để chứng minh điều đó. Khi bà bóng Ên-đô-rơ gọi linh của Sa-mu-ên lên,

và Sau-lơ đã nhìn xem người và ông đã nhận ra người là Sa-mu-ên. Và Sa-mu-ên đã nhận ra Sau-lơ và nói, “Nhân sao người quấy sự yên tịnh ta mà gọi ta lên, thấy rằng người đã trở thành kẻ thù của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời đã lia khỏi người?” Đúng thế không? Và cụ già Sa-mu-ên đã đứng ở đó mặc chiếc áo tiên tri của người, và người nhìn ông. Người mặc một bộ đồ.

⁸⁴ Bà bóng thấy người liền ngã xuống đất, nói, “Tôi thấy những vị thần ở dưới đất lên.”

Người nói, “Nhân sao người quấy rầy ta?”

Và ông đáp, “Tôi muốn biết chiến trận sẽ xảy ra như thế nào.”

⁸⁵ Nói, “Ngày mai người sẽ chết trong chiến trận,” và các con trai của ông sẽ, “và vào lúc này đêm mai người sẽ ở với ta.” Hiểu không? Vậy thì, người đã biết rõ, và người trông giống như khi còn sống trên đất này ở đây, với bà bóng đang đứng đó, đang nhìn người, và Sau-lơ.

⁸⁶ Bây giờ, để ý. Nhiều lần...Còn Cha hay Mẹ khi họ hấp hối và thấy những người thân yêu đứng đó thì sao? Họ nhận ra họ. Nhưng đó là trong thân thể siêu nhiên.

⁸⁷ Nhưng bây giờ ở đây là phần vinh hiển. Về sự trở lại của Chúa Jêsus ở sự phục sinh, nó sẽ không phải là thân thể đó. Thế thì thân thể đó, sinh vật siêu nhiên mà Đức Chúa Trời đã dựng nên lúc ban đầu, sẽ trở lại thế gian để lấy thân thể khác, không phải được sanh ra bởi đàn bà, nhưng đã được tạo nên bởi Đức Chúa Trời (Ha-lê-lu-gia!), để không bao giờ già đi hay có một nếp nhăn, không bao giờ có một sợi tóc bạc trên đầu, nhưng mà hoàn hảo, mãi mãi! Ha-lê-lu-gia! Ô thưa anh em, điều đó sẽ khiến tôi la lớn lên vào một đêm nóng nực! Đúng thế! Ô, “chiếc áo xác thịt này của tôi sẽ rớt xuống, và sống lại để nhận lấy phần thưởng đời đời!” Chúng ta phải lo lắng về điều gì trên đời này?

⁸⁸ Đó là toàn bộ kế hoạch đang nằm ngay ở đó, cách mà Đức Chúa Trời đã dựng nên tôi như thế nào lúc ban đầu. Tôi đến đây trên trái đất, đảm nhận vị trí của mình với tư cách là người rao giảng Phúc âm, hoặc anh chị em là người nam hay người nữ với sự cứu rỗi, chúng ta sống đời sống bởi ân sủng của Đức Chúa Trời. Ha-lê-lu-gia! Và cùng một linh đó rời khỏi đây mà đã trở lại

vào thuở ban đầu. Tôi sẽ trở lại với ý thức biết mình đã ở đây, (Ha-lê-lu-gia!) và rồi chờ đợi ở đó dưới bàn thờ, được phước mãi mãi, trong sự yên nghỉ. Và rồi khi quay trở lại, tôi đưa thân thể mình ở đỉnh cao tốt nhất của nó, trước khi cái chết đập vào nó.

⁸⁹ Sự chết ập đến với anh chị em vào khoảng hai mươi hai, hai mươi ba tuổi, anh chị em bắt đầu suy sụp. Anh chị em không còn là người đàn ông và người phụ nữ như trước đó nữa, sau khi anh chị em khoảng hai mươi lăm tuổi, điều gì đó xâm nhập vào. Nếp nhăn bắt đầu xuất hiện dưới mắt. Anh chị em không thể giặt rửa như trước đây. Ba mươi, anh chị em có thể nhận thấy điều đó rất nhiều. Hãy đợi cho đến khi anh chị em bước sang tuổi bốn mươi bốn, giống như tôi, rồi anh chị em mới thực sự nhận ra nó. Nhưng, Ô thưa anh em! Hãy chờ đợi cho đến khi tôi được tám mươi, chín mươi, và chống gậy, đứng ở đó. Đó là gì? Đức Chúa Trời thực sự đặt tôi vào cuộc chạy đua. Nhưng ngày vinh hiển nào đó...Đó là cái chết đang đến.

⁹⁰ Tôi đã từng một thời thẳng lưng, tóc đen nhánh (và mọc đầy đầu), không có nếp nhăn dưới mắt; và nhìn tôi bây giờ, teo tóp lại, vai khom xuống, mập ra, và những nếp nhăn dưới mắt, đầu hói. Ô, hãy nhìn những gì mà sự chết đang làm cho tôi trong gần hai mươi năm qua. Sự chết đang làm điều đó. Đợi đến khi tôi tám mươi, nếu Chúa cho tôi sống, và nhìn tôi trông giống như thế nào, đứng như thế này trên cây gậy cũ, lắc lư như *thế ở* đầu đó. Nhưng, ha-lê-lu-gia, vào một ngày vinh hiển nào đó, sự chết sẽ chịu toàn bộ sự thiệt hại của nó. Lúc đó khi tôi sống lại trong sự phục sinh, tôi sẽ là những gì tôi có, những gì Chúa đã tạo ra tôi ở đây trên trái đất với trạng thái tốt nhất của tôi, trong một thân thể không phải do Bà Branham và Ông Branham tạo ra, mà do Chính Đức Chúa Trời tạo ra; thoát khỏi cám dỗ, thoát khỏi tội lỗi, thoát khỏi bất cứ điều gì khác, không bao giờ bị bệnh tật, đau khổ. Ô, chao ôi!

⁹¹ Rồi tôi sẽ lại được nắm lấy tay người vợ thân yêu của mình, và đi dạo khắp Thiên đàng của Đức Chúa Trời như thế. Anh chị em cũng sẽ làm như vậy. Không phải người phụ nữ già tóc bạc anh em đang dắt đi tối nay, gọi là vợ của anh em, nhưng chị ấy sẽ thật xinh đẹp như ngày anh em cưới chị ấy tại bàn thờ. Ha-lê-

lu-gia! Chà! Điều đó đủ để làm cho một anh chàng hét lên. Phải không? Thấy không?

⁹² Được rồi, đó là sự liên quan. Đức Chúa Trời đã quyết định. Khi Đức Chúa Trời quyết định làm bất cứ điều gì, nó phải như vậy. Sa-tan đã làm hỏng bức tranh này bởi sự ham muốn tình dục, bởi người phụ nữ, để sinh ra con cái. Hấn đã làm hỏng nó. Vì thế cứ tiếp tục và làm nó, điều đó ổn thôi. Nơi cư ngụ này là để lấy lên những thứ này, bởi vì điều duy nhất anh em làm trong cuộc đời này là có được hình dạng và hình ảnh của mình, anh em là ai. Nếu bây giờ anh em tóc đỏ, thì anh em sẽ tóc đỏ lúc đó. Nếu bây giờ anh em có mái tóc đen, thì anh em sẽ có mái tóc đen lúc đó. Hãy xem, những gì anh em đã có lúc tốt nhất của anh em. Và nếu anh chị em...Sa-tan đã làm gián đoạn bức tranh đó, và thậm chí anh chị em đã không hiểu được...Những gì Đức Chúa Trời đã định dành cho anh chị em hiện nay, anh chị em sẽ trở thành như vậy. Ồ, thật vinh hiển biết bao! Đó là con người của anh chị em.

⁹³ Bây giờ Sáng thế ký 2. Nói, tôi phải vội, tôi sẽ lấy chúng. (Anh em đã nhận được câu gì đó không? Anh em có chứ? Anh em có câu nào không? Có câu hỏi để trả lời không?) Được rồi, Sáng thế ký 2:18-21:

2. **Đức Chúa Trời tạo ra Ê-va từ chiếc xương sườn của A-đam, Sáng thế ký 2:18-21. Có phải Đức Chúa Trời đã tạo ra đàn ông và đàn bà, sau đó tạo ra A-đam và Eva—Ê-va?**
3. **Và Ca-in đã lấy vợ từ người nam và người nữ đầu tiên được dựng nên không?**

⁹⁴ Bây giờ, bây giờ chúng ta hãy...Tôi không...Người có thể có mặt đã viết điều này. Bây giờ, khi Đức Chúa Trời...Trong câu hỏi đầu tiên ở đây:

Có phải Đức Chúa Trời tạo ra đàn ông và đàn bà, trong Sáng thế ký 2:18-21?

⁹⁵ Không. Tôi—tôi...như—như anh em sẽ thấy ở đây, 2:18-21 bây giờ, lưu ý:

Và CHÚA là Đức Chúa Trời phán rằng: Loài người ở một mình...thì không tốt; Ta sẽ làm nên một người bạn đời giúp đỡ cho người.

Và CHÚA đã lấy đất...nắn nên mọi loài thú...và vân vân.

⁹⁶ Bây giờ, Đức Chúa Trời đã tạo ra Ê-va từ xương sườn của A-đam. Người đàn bà ngày nay có thêm một xương sườn về mặt giải phẫu và cấu tạo so với đàn ông, bởi vì một chiếc xương sườn đã bị lấy ra khỏi cơ thể của A-đam. A-đam đã được tạo ra và đang sống, và cô độc, và rồi Đức Chúa Trời phán, “Con người ở một mình thì không tốt.”

⁹⁷ Vậy những linh mục này và vân vân là những người bị từ chối quyền có vợ. Bây giờ, điều đó, giáo hội La Mã có thể làm bất cứ điều gì...Đó là họ, họ là người phải trả lời cho điều đó—cho điều đó, không phải tôi.

⁹⁸ Vâng, một—một người đàn ông đã hỏi tôi, mới đây, nói, “Anh nghĩ gì?” Một linh mục, nói, “Anh nghĩ gì về vị linh mục trẻ đó ở đây trong thị trấn đã lấy người nữ đó, cô gái đó, một cô gái ở Jeffersonville ở đây, và đã đi cưới cô ấy?” Trong nhà thờ Ái Nhĩ Lan, anh em nhớ không. Tôi quên tên anh ấy rồi.

⁹⁹ Tôi đã nói, “Anh ấy cũng có quyền kết hôn như tôi. Đó chính xác là những gì tôi nghĩ về nó.” Tôi nói, “Điều duy nhất tôi cho là...Tôi nghĩ anh ấy đã làm sai, anh ta nên đến với giáo hội và từ bỏ chức vụ của mình và sau đó đi cưới cô gái, thay vì cứ chạy trốn như thế.”

¹⁰⁰ Bây giờ, anh em nhớ điều đó đã xảy ra cách đây vài tuần ở đây tại Jeff., linh mục Công giáo người Ái Nhĩ Lan ở dưới đây. Anh ấy là một chàng trai trẻ, và anh ấy sẽ...có cô người yêu nào đó dưới đây. Và khi anh ấy...Họ cho anh một số tiền dâng yêu thương thật lớn, định thay đổi giáo xứ với anh, gọi anh lên nơi nào đó ở Indianapolis. Và anh ấy chỉ nhận món tiền dâng yêu thương, cô gái và tất cả, và đi ra và làm đám cưới, và họ không hề nghe về anh ấy nữa. Ồ, anh ấy có quyền kết hôn, nhưng anh ấy không có quyền làm điều đó. Anh ấy không nên làm điều đó. Anh ấy nên đi đến nhà—nhà thờ và nói, “Đây, tôi xin từ bỏ chức vụ làm linh mục này. Tôi sẽ kết hôn, và đó là tất cả.”

¹⁰¹ Nhưng, bây giờ, Đức Chúa Trời làm nên Ê-va, và—và A-đam và Ê-va cùng một lúc, điều duy nhất Ngài đã làm là siêu nhiên, A-đam thần linh và Ê-va thần linh, người nam và người nữ. Sau đó, khi Ngài làm...đưa A-đam vào đây, thật không tốt cho...Hãy xem, đó là hình ảnh của Đức Chúa Trời tỏ ra mọi lúc. Tất cả mọi thứ như thế này, nó chỉ là—nó chỉ đang đi xuống, chỉ đang mở ra ngay, xuất hiện qua Thời đại ngàn năm trên xa kia và đi ngay vào cõi Đời đời. Chỉ là hình ảnh của Đức Chúa Trời thật sự đang tỏ ra, Đức Chúa Trời đang tỏ lộ chính Ngài.

¹⁰² Ở đây, Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài trong Chúa Cứu Thế Jê-sus, để bày tỏ Ngài là ai. Chúa Jê-sus là gì? Một Con Người thống khổ, từng trải sự buồn bực, đầy yêu thương. Với một gái điếm, “Những kẻ cáo buộc người ở đâu?”

“Lạy Chúa, không ai hết.”

“Ta cũng không định tội người. Hãy đi, đừng phạm tội nữa.”

¹⁰³ Một mẻ và kiệt sức vì đi bộ khoảng ba mươi dặm vào ngày hôm đó, qua sa mạc cát và các thú; có một người đàn bà thành Na-in đi ra; và cậu con trai duy nhất của bà, đã chết, đang nằm đó. Ngài khiến đám tang dừng lại, đặt tay Ngài trên người chết, và phán, “Hãy dậy.” Và chàng trai đã chết sống lại. Đó—đó là Đức Chúa Jê-sus của chúng ta. (Cảm ơn, Teddy, con trai.) Và ở đó, đó là Đức Chúa Jê-sus của chúng ta. Ngài không bao giờ quá mệt mỏi, không bao giờ quá mệt mỏi để làm bất cứ điều gì tốt. Được rồi.

Bây giờ đây là một điều khác:

Ca-in đã—đã lấy vợ từ người nam và người nữ đã được dựng nên đầu tiên không?

¹⁰⁴ Bây giờ, đó là một câu hỏi khó kinh khủng, bây giờ hãy nghe thật kỹ. Bây giờ, ồ, tôi đã...anh em đã thấy mọi người đưa vào bài báo, “Ca-in lấy vợ ở đâu?” Ồ, tôi đã từng nói điều đó.

¹⁰⁵ Và tôi chưa bao giờ dạy rằng có một địa ngục đang cháy trong khoảng bốn năm sau khi tôi cải đạo. Tôi đã phải nhìn thấy nó trong Kinh Thánh. Nếu tôi không biết, tôi sẽ không nói gì về nó. Hiểu không?

¹⁰⁶ Nhưng bây giờ, “Ca-in đã lấy vợ ở đâu?” Bây giờ, đó là sự—sự phân tích về câu hỏi này bây giờ. “Và Ca-in có đến với vợ mình

để tạo ra người nam và người nữ, cho vợ mình không?” Hiếu không? Bây giờ, bây giờ, một trong những người đầu tiên...

¹⁰⁷ Bà DeArk này, tất cả các bạn đã nghe nói về sự chữa lành của bà ấy vào đêm hôm trước, Đức Chúa Trời đã ban phước cho bà ấy như thế nào và mọi thứ. Bà đang nằm, hấp hối, họ đến vào khoảng hai giờ sáng.

¹⁰⁸ Và vì vậy, bây giờ, đó là cách tôi đến...Con trai của bà ấy, George, cũng là một người đồng cốt, Ed. Họ đang ở trong cửa hàng, và tôi nghe thấy một cuộc thảo luận ở đó, chỗ người đầu tiên...Ca-in lấy vợ ở đâu. Chà, người mà đã phát biểu dường như là người giỏi nhất trong cuộc tranh luận, anh ấy nói, “Tôi nói cho anh biết Ca-in đã lấy vợ ở đâu,” nói, “Ca-in đã đến và cưới một con vượn cái to lớn.” Và nói, “Từ con vượn đó sinh ra chủng tộc da màu.” Nói, “Anh để ý thấy đầu của người da màu có phần đỉnh nhọn như thế, giống như—giống như đầu khỉ hình người.”

¹⁰⁹ Ồ, tôi đã đứng đó, tôi vừa được khoảng hai tháng tuổi trong Phúc âm. Tôi đã nói, “Tôi không muốn khác biệt với các anh, bởi vì tôi không phải là một học giả, tôi vừa mới được cứu. Nhưng,” tôi nói “nếu là vậy, thì chủng tộc người da màu đã không còn tồn tại khi sự hủy diệt tiền đại hồng thủy, khi thế giới bị hủy diệt bởi nước, vì Nô-ê và gia đình ông là những người duy nhất ở trong tàu. Đó là những người duy nhất ở trong tàu. Chủng tộc da màu sẽ không còn tồn tại,” tôi nói, “nếu điều đó sẽ là vậy.” Tôi nói, “Không, thưa quý vị! Chủng tộc da màu không hề đến từ đó. Không, thưa quý vị. Chủng tộc da màu được sanh ra từ cùng một cây giống như chúng ta, và mọi con người khác, đều giống nhau.” Không có sự khác biệt. Một cách chính xác. Hết thấy chúng ta thực sự...Một người có thể da vàng, người khác có thể da nâu, người khác nữa có thể da đen, người khác da trắng, và người thì da nhợt nhạt, người da hồng hào, và hoàn toàn giống như thế, nhưng hết thấy anh em đều từ cùng một cây. Đó chỉ là phần vật lý ở đây. Đúng thế. Anh em là một con người như nhau, được tạo ra ở đây bởi Đức Chúa Trời.

¹¹⁰ Và bây giờ, để ý, cách đây không lâu, đang đứng ở đây và một số bác sĩ ở Louisville, tôi đang nói về việc ở Châu Phi những người nghèo đó như thế nào, đặc biệt là, loại người ăn thịt người,

cách họ có một người phụ nữ ở đó, lấy một em bé, đã tìm thấy một em bé, và—và bà ấy đã đánh nó như thế rồi cột nó vào một bụi cây và để nó thối rữa trong vài ngày, anh em biết đấy, cho đến khi nó bị ô nhiễm trước khi họ ăn nó, anh em biết đấy. Bất cứ thứ gì giống như vậy, họ để nó thối rữa trong một thời gian ngắn, bắt đầu nhão nhoẹt.

111 Đừng nghĩ rằng điều đó là quá khủng khiếp về những kẻ ăn thịt người. Ở nước Anh họ cũng làm tương tự, họ giết những con gà lôi và treo chúng lên cây, cho đến khi hết thấy cánh của chúng rơi xuống rồi họ ăn chúng. Đó là chủng tộc mẹ của người Anglo-Saxon, ở nước Anh. Đúng thế. Và đừng nghĩ...Anh em không cần phải đến nước Anh, chỉ cần đi xuống đây ở các bang miền nam, anh em sẽ tìm thấy điều giống như vậy. Chắc chắn. Người nào cũng có thể ăn ốc sên hay—hay rắn chuông, có thể ăn bất cứ cái gì khác. Cho nên...Vâng.

112 Bây giờ chú ý, hãy để—để tôi nói với anh em. Nhưng, đây là những gì đã xảy ra. Da màu...chủng—chủng tộc da màu chẳng có liên hệ gì với điều này. Ca-in...

113 Bây giờ, tôi muốn anh em quan sát. Họ nói rằng “Ông đã đi đến xứ Nốt.” Bây giờ, Ca-in đã ở trong vườn Ê-đen. Và Ê-đen, vườn Ê-đen, nằm ở phía đông Ê-đen. Đúng thế không? Vườn Ê-đen ở phía đông của Ê-đen, phía đông của Ê-đen. Và các Chê-ru-bim đã được đặt, và Cây Sự Sống ở cổng phía đông của khu vườn, và đó là nơi mà tôi nghĩ rằng Ca-in và A-bên đã dâng của lễ của họ. Và đó là nơi Chê-ru-bim với thanh kiếm rực lửa không cho phép họ vào nữa, cửa phía đông!

114 Anh em để ý không, Chúa Jêsus sẽ đến từ phương Đông. Ánh sáng mọc từ hướng đông. Mọi sự đang đến...Nền văn minh đã bắt đầu ở phương đông và di chuyển sang phương tây, đến nỗi nó xoay vần và trở lại chính chỗ của nó. Chúng ta thì ở Tây Bán cầu. Đó là phương Đông, phương Đông là nền văn minh lâu đời nhất. Trung Quốc là nền văn minh lâu đời nhất, mà các nhà sử học biết đến trên thế giới ngày nay. Phương đông!

115 Ồ, thật chúng ta có thể dừng lại ở những câu hỏi này hàng giờ, cho một câu, nhưng mà sẽ không công bình với những câu hỏi khác. Nhưng chú ý, đây là...Bao nhiêu người muốn biết chúng

ta tin gì về Ca-in, vợ của Ca-in là ai và ở đâu? Chúng ta hãy xem nào. Được rồi. Tôi sẽ nói cho anh em biết Ca-in đã làm gì, và đó là câu trả lời hợp lý duy nhất mà anh em có thể hình dung: Ca-in kết hôn với chính em gái của mình. Ông phải làm vậy, vì khi đó chỉ có một phụ nữ trên trái đất; Kinh Thánh chỉ ghi chép về ba người được sinh ra, Cham, Sem...hay không...Tôi xin lỗi, là Ca-in, A-bên và Sét. Nhưng nếu không có...Kinh Thánh hiếm khi ghi lại sự ra đời của một cô gái. Anh em biết điều đó.

116 Bây giờ, tôi chắc chắn sẽ đưa ra những người phụ nữ tối nay. Nhưng, hãy nhìn xem, thế giới tôn thờ phụ nữ, nhưng ngay từ đầu phụ nữ đã là công cụ của ma quỷ. Và một người không công bình ngày nay là công cụ tốt nhất nó có. Cô ta sẽ gởi nhiều thầy giảng xuống địa ngục hơn hết thầy những quán rượu lậu có trên thế gian. Để một cô bé mới lớn với điều thuốc nơi khoe miệng, và mái tóc cắt ngắn uốn quăn hết lên như thế, và đôi lông mi dài to hết sức chóp lên chóp xuống, thưa anh em, một chút...loại vóc đáng đẹp trên người cô ấy, hãy xem cô ấy sẽ làm gì.

117 Thưa thầy giảng, tốt hơn là anh nên bao phủ mình bằng Huyết của Chúa Jêsus Christ. Đúng thế. Bây giờ, đừng nói với tôi, anh em là đàn ông! Tôi đã thấy quá nhiều về điều đó. Bây giờ, hãy xem đây. Điều tốt nhất nên làm là giữ cho tâm trí của anh em tập trung vào Chúa Jêsus Christ và để cho những suy nghĩ của anh em được trong sạch.

118 Giống như Phao-lô đã nói ở trên, “Đó là...Chúng ta biết rằng chúng ta có phép dắt một người chị em. Tôi có quyền để làm điều đó, nhưng” nói “tôi sẽ không làm điều đó.” Đấy, ông sẽ không làm điều đó. Ông nói, “Tôi biết rằng ai hầu việc thì sẽ sống bằng của—của họ...Chớ khớp miệng con bò đang đập lúa.”

119 Anh em biết đấy, đôi khi chúng ta nghĩ, bởi vì chúng ta là thầy giảng...(Không phải các anh và tôi, tôi không nói thế, thưa anh em.) Nhưng những thầy giảng nghĩ bởi vì họ là thầy giảng thì—thì họ là người nào đó quan trọng hơn một tín đồ bình thường của hội thánh. Anh em không quan trọng hơn và anh em không lớn hơn gã say rượu đó mà đã cải đạo cách đây một giờ trước mặt Đức Chúa Trời.

¹²⁰ Đó là một điều mà sự cải chánh đã không bao giờ gột rửa, là những điều này. Tôi biết tôi ký tên của tôi “Mục sư.” Điều đó chính xác, đó chỉ là một—một thói quen của ngày hôm nay, nhưng nó không nên được dùng. “Mục sư” và “Giám mục” và “Tiến sĩ” cùng hết thấy những thứ đó là những chức danh do con người đặt ra, và chúng chẳng có ý nghĩa gì cả! Trong Kinh Thánh họ là “Phi-e-rơ,” “Gia-cơ,” “Phao-lô,” “Giăng,” và hết thấy những người còn lại của họ.

¹²¹ Phao-lô nói, “Bây giờ, ở đây, tôi biết tôi rao giảng Phúc âm, đó—đó—đó là bốn phận của tôi.” Tôi là thầy giảng, và anh ấy là thầy giảng, Anh Neville là thầy giảng, nhưng điều đó...Đó là bốn phận của chúng ta, là một thầy giảng. Ồ, đó chỉ là những gì chúng ta được cho là phải làm. “Nhưng hãy để tôi làm điều gì đó,” Phao-lô nói, “mà xa hơn điều đó nữa.” “Vậy thì, tôi có quyền nhận tiền,” Phao-lô nói, “nhưng tôi sẽ may trại để cho anh em thấy tôi có thể—tôi có thể hi sinh.” Ông nói, “Nó đáng kính trọng, mọi người phải kính trọng sự hôn nhân, chốn khuê phòng chớ có ô uế. Đàn ông kết hôn thì tốt.” Ông nói, “Tôi có quyền được kết hôn. Bây giờ, tôi—tôi có thể kết hôn, tôi có quyền kết hôn hợp pháp. Nhưng tôi sẽ không kết hôn, tôi muốn làm một sự hy sinh khác cho Chúa.” Hiểu không? Sau đó ông nói, “Mọi người hãy biết sự kêu gọi của mình. Hãy để người ấy làm như...Một số người tự mình làm nên hoạn vì cố Lời Đức Chúa Trời, và đại loại như vậy.”

¹²² Chúng ta muốn làm một cái gì đó ngoài nhiệm vụ của chúng ta. Và nếu anh em thật sự được sanh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời và nói, “Ồ, đó là bốn phận của tôi đi nhà thờ, tôi nghĩ tôi sẽ phải đi.” Ồ, chao ôi! Chà, tôi muốn làm nhiều hơn thế, tôi muốn chinh phục một số linh hồn cho Đấng Christ. Tôi muốn làm gì đó! Tôi muốn đi thăm người bệnh hoặc làm điều gì đó cho Ngài. Nhiệm vụ của tôi là giảng cho những tang lễ, nhiệm vụ của tôi là rao giảng Phúc Âm, nhiệm vụ của tôi là cầu nguyện cho người đau. Hãy để tôi làm điều gì khác, hãy để tôi ra ngoài và làm điều gì đó mà Đức Chúa Trời sẽ khen thưởng tôi vì điều đó.

¹²³ Bây giờ, trở lại với Ca-in. [Băng trống—Bt.] Vì Ê-va là người nữ duy nhất được Đức Chúa Trời tạo ra, và nếu bà không có con

gái nào, thì khi người đàn bà cuối cùng đó (người nữ duy nhất) đã chết, nhân loại sẽ không còn tồn tại. Đúng thế không? Không còn phụ nữ nữa. Vì vậy bà phải có những con gái. Và Ca-in đã cưới chính em gái của mình, ông phải làm vậy, vì không có những người nữ đến từ nơi nào khác.

¹²⁴ Và điều đó là hợp luật và hợp pháp trong những ngày đó, ngay cả đối với Áp-ra-ham, và thậm chí cho đến tận Y-sác. Y-sác đã cưới chính người em họ ruột thịt của mình. Và Áp-ra-ham đã kết hôn với chính em gái, em gái ruột của mình. Cha của ông là... Đó là những người khác mẹ nhưng cùng một cha. Và mầm ra từ giới tính nam. Sa-ra, đã sanh ra Y-sác tuyệt vời. Đúng thế không? Không có ai trên trái đất lúc đó.

¹²⁵ Đó là tất cả trong cùng một loại, cho thấy rằng...Đây này, thưa anh em! Y-sác...Rê-bê-ca là hình bóng của Hội thánh, và Y-sác là hình bóng của Cô Dâu, Đấng Christ. Đúng thế không? Và họ phải có quan hệ huyết thống! Ha-lê-lu-gia! A-men! Quan hệ huyết thống!

¹²⁶ Vì vậy Ca-in đã cưới em gái của mình, và đó là...Sau đó họ đi qua xứ Nốt ở đó. Bây giờ, chúng ta đi vào một chủ đề sâu sắc nếu chúng ta đi xa hơn nữa, và tôi vui mừng anh em không hề hỏi câu nào xa hơn điều đó, (giống, “Những người khổng lồ ở vùng đất đó ngày đó ở đâu?” Josephus và những người khác có nhiều sự tranh cãi về nó). A-men! Nếu tôi không hiểu đúng, thưa anh em, hãy nộp lại vào sáng Chúa nhật. Được rồi.

4. Xin anh vui lòng giải thích Chúa nhật là ngày đầu tiên trong tuần và thứ Bảy là ngày thứ bảy phải không? Cơ-đốc nhân đi nhà thờ vào Chúa nhật, ngày đầu tiên trong tuần. Họ không nên đi vào thứ Bảy, ngày thứ bảy trong tuần sao?

¹²⁷ Ồ, bây giờ, bạn thân mến, bất cứ ai đã hỏi điều đó, đó là một câu hỏi rất hay. Đó là một vấn đề cũ mà đã được tranh luận giữa hàng ngàn học giả ngày nay, nhưng tôi có thể, anh em cứ để tôi đưa ra sự giải thích của tôi, anh em thấy đấy, là tất cả những gì tôi có thể làm. Và nếu tôi không đúng, ồ, anh em—anh em chịu đựng với tôi, và xin Chúa tha thứ cho tôi, anh em thấy đấy, nếu—nếu tôi giải thích sai.

128 Bây giờ, theo như một luật...Bây giờ, có lẽ là một người Cơ Đốc Phục Lâm đang ngồi ở đây. Đó là nghiên cứu đầu tiên của tôi, là Cơ-đốc Phục Lâm. Đúng thế. Là Cơ đốc Phục Lâm, điều mà tôi nghiên cứu đầu tiên. Và khi họ đến và nói với tôi rằng “thứ Bảy là ngày thứ bảy,” thưa anh em, đó là theo lịch Do Thái. Và lịch La Mã đã không thích hợp với nó, và thứ Bảy thực sự là Chúa nhật. Chà, họ đã thuyết phục tôi về điều gì đó mà tôi nghĩ là đúng. Và chừng nào tôi còn đọc tài liệu của họ thì tôi đã hiểu đúng, một trăm phần trăm, nhưng một ngày nọ, tôi cầm một cuốn Kinh Thánh và tôi thấy điều đó khác hẳn lúc ấy. Hiểu không?

129 Vậy thì, thứ Bảy là ngày sa-bát theo chu kỳ của tuần. Bây giờ, chúng ta không biết. Nó đã được thay đổi, và chúng ta có rất nhiều thay đổi mà anh em sẽ không bao giờ biết được đó là gì. Hiểu không? Bởi vì chúng ta...Bây giờ, người Do Thái tuyên bố rằng chúng ta sắp...ngay bây giờ là gần năm 1970 gì đó, theo chu kỳ của họ, lịch của họ. Lịch La Mã lấy năm 1953. Và họ đã có một lịch khác lấy nó ở nơi nào khác. Nhưng đó là điều khiến nó trở thành chứng cứ của Cơ-đốc giáo, tất cả đều dựa trên sự sanh ra của Đấng Christ. Anh em thấy đấy, đó là nơi chúng ta lấy nó.

130 Bây giờ, nhưng bây giờ như một ngày thứ bảy, bây giờ, có rất nhiều người Ngũ Tuần đó là những người giữ ngày sa-bát—sa-bát, giữ ngày sa-bát thứ Bảy. Bây giờ, họ nói, “Không có Lời nào trong Kinh Thánh để cho anh giữ thứ Bảy-...Chúa nhật như ngày thứ bảy.” Vậy thì, tôi sẽ nói việc giống như vậy về ngày sa-bát trong Tân Ước. Hiểu không? Bây giờ, thứ Bảy là ngày sa-bát được ban cho người Do Thái. Bây giờ, nó chỉ được đưa ra trong một không gian.

131 Bây giờ, điều này có thể đặt ra một câu hỏi khác để đáp trả lại nó. Nhưng, bây giờ chú ý. Khi Đức Chúa Trời nghỉ vào ngày thứ bảy, thì ngày thứ bảy không được tuân giữ, theo như—như tôi biết trong Kinh Thánh, vẫn diễn ra cho đến gần như một ngàn năm trăm năm. Và trong đồng vắng, Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên ngày thứ bảy dành cho một dấu hiệu giữa...Đức Chúa Trời.

132 Và Đức Chúa Trời đã nghỉ ngày thứ bảy, ngày nghỉ tưởng nhớ của Ngài. Tôi đang nói điều đó như thế vì lợi ích của việc này có

thế là một—một anh chị em Cơ Đốc Phục Lâm, đấy, và họ có một nhà thờ đáng yêu. Và bây giờ để ý, tôi sẽ chỉ khác với họ một chút về—về vấn đề này.

¹³³ Bây giờ, Đức Chúa Trời đã đặt ngày thứ bảy là ngày thánh. Sáu ngày là dành cho con người. Ngày thứ bảy là ngày nghỉ của Đức Chúa Trời, là một hình bóng, một hình bóng của Thời đại Ngàn năm. Bây giờ, bây giờ chú ý điều này, như thế nào—nó ăn khớp với nhau như thế nào. Vậy thì khi Chúa Jê-sus đến trên thế gian, những gì Chúa Jê-sus đã chịu khổ hình là Ngài đã không giữ ngày sa-bát; hai lời buộc tội duy nhất họ đã chống lại Chúa Jê-sus là “Ngài đã vi phạm ngày sa-bát, và tự xưng chính Ngài là Đức Chúa Trời.” Và Ngài phán Ngài là Chúa của ngày sa-bát. Ngài đã có...Ngài cũng là Đức Chúa Trời của ngày Sa-bát, và Ngài là Đức Chúa Trời. Vì thế họ không có cách nào để buộc tội Ngài.

¹³⁴ Bây giờ, cho phép tôi giải quyết việc này cho anh em và cho anh em biết chúng ta giữ ngày nào. Bây giờ, có lời Kinh Thánh nào không? Tôi sẽ hỏi điều này vì lợi ích của anh em:

Có lời Kinh Thánh nào không, thưa Anh Branham, nói cho chúng ta và cho phép chúng ta giữ ngày Chúa nhật giống như người Do-thái giữ ngày thứ Bảy?

¹³⁵ Không, thưa ông, không có. Không một câu Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh, vì trong Tân Ước, để chúng ta giữ hoặc là thứ Bảy hoặc Chúa nhật. Nhưng lý do chúng ta giữ Chúa Nhật, là để tưởng nhớ sự sống lại. Không gì...

¹³⁶ Bây giờ, anh chị em sẽ nói, “Công giáo La-mã đã làm thế.” Họ tuyên bố họ đã làm điều đó, nhưng nếu họ làm thế, Thánh Phao-lô đã là một người Công giáo La-mã, và Phi-e-rơ, Giảng, và Giacơ, và những người còn lại cũng vậy, vì họ đã gặp gỡ vào ngày thứ nhất trong tuần để thờ phượng. Và, theo các nhà sử học, cách duy nhất họ có thể phân biệt giữa một người Do Thái theo đạo Cơ-đốc và một người Do Thái chính thống (cả hai đều đến nhà hội), nhưng một người đã đi vào ngày thứ Bảy (mà đã phủ nhận sự sống lại của Chúa Jê-sus), và một người khác đã đi vào Chúa nhật (tin rằng Chúa Jê-sus đã sống lại từ cõi chết). Và đó là một sự đánh dấu. Và nó sẽ là, nó vẫn là một dấu hiệu, và nó có thể trở thành dấu hiệu của con thú.

137 Bây giờ, tôi biết rằng, các anh em Cơ Đốc Phục Lâm thân yêu của chúng ta nghĩ rằng đó là Ấn của Đức Chúa Trời. Họ nói, “Anh em được đóng ấn bằng việc giữ ngày sa-bát.” Không có một câu Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh nói điều đó.

138 Và đây là một lời Kinh Thánh trong Kinh Thánh nói rằng—rằng anh em được ấn chứng, Ê-phê-sô 4:30, nói, “Chớ làm buồn cho Thánh Linh của Đức Chúa Trời vì nhờ đó anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc,” phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

139 Bây giờ tôi sẽ chứng minh cho anh em thấy Ấn của Đức Chúa Trời là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Hiểu không? Đó là phép báp-têm bằng Thánh Linh, là Ấn của Đức Chúa Trời. Bây giờ, Ê-sai 28, ông nói, “Giềng mối phải thêm giềng mối, hàng thêm hàng, một chút chỗ này và một chút chỗ kia.”

140 Bây giờ hãy xem, bây giờ, anh em thân mến. Bây giờ, những người bỏ công việc...Hãy xem, nhiều người đang cố gắng tìm kiếm điều gì đó để tự cứu mình. Không có điều gì anh em làm về điều đó. Anh em được cứu bởi ân điển. Đức Chúa Trời đang kêu gọi, Đức Chúa Trời đang cứu chuộc. Anh em chỉ đi theo dấu—dấu chân Ngài, chỉ thế thôi. Anh em không thể nói. Đó là những gì có trong bản chất con người. Họ cố gắng bỏ ăn thịt, họ cố gắng giữ ngày sa-bát, họ cố gắng để...“Nếu anh em có thể bỏ làm điều này.” Đó là...Anh em không được cứu bởi không ăn thịt. Anh em không được cứu vì điều này, điều nọ, hoặc điều kia, anh em đã được cứu bởi ân điển! Và Đức Chúa Trời, bởi ân điển, ban cho anh em sự sống mới, Sự sống Đời đời. Hiểu tôi muốn nói gì không? Và Sự sống Đời đời là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

141 Bây giờ xin để tôi chỉ cho anh em thấy. Từ ngày sa-bát có nghĩa là gì? Ai biết, xin giơ tay lên? Sa-bát? [Một chị nói, “Yên nghỉ.”—Bt.] Yên nghỉ. Một cách chính xác. *S-a-b-b-a-t-h*, ngày sa-bát, có nghĩa là “y-ê-n-n-g-h-ỉ,” ngày nghỉ. Hãy đọc phần bên lề của anh chị em trong Kinh Thánh và nhìn xem, ngày “Yên nghỉ”. Bây giờ chúng ta hãy đến với Hê-bơ-rơ, chương thứ 4, thật nhanh bây giờ. Và chúng ta sẽ...

142 Đây—đây là câu hỏi cuối cùng của tôi ngay tại đây. Và, thưa anh, xem thử Anh Neville đã trả lời chúng ở đó không. Tôi biết

hai câu trong chúng là những câu ngắn, vì vậy chúng ta sẽ không giữ anh em quá lâu nữa. Bây giờ, xin thứ lỗi cho tôi trong khi tôi lấy chúng.

¹⁴³ Bây giờ, khi anh em nhìn thấy từ ở đây, *yên nghỉ*, thì anh em biết điều đó có nghĩa là “ngày sa-bát.”

¹⁴⁴ Bây giờ, đây là Tân Ước. Chúa Jê-sus, trong Thánh Ma-thi-ơ, Ngài bắt đầu ở chương 5 của Thánh Ma-thi-ơ, và Ngài bắt đầu như thế này: “Các người đã nghe họ nói, người xưa nói rằng, ‘Người chớ phạm tội tà dâm.’” Đó, đó là gì? Luật pháp, điều răn. “Song Ta phán cùng các người, rằng, hễ ai ngó đàn bà mà động tình tham muốn nàng.” Ngài đã thay đổi điều đó, phải không? “Các người đã nghe họ, người xưa nói, ‘Các người không được giết người,’ nhưng Ta phán cùng các người!” Ngài đã thay đổi nó, phải không? (Nghĩ Ngài đã không thay đổi luật pháp chứ?) Được rồi. Ngài phán, “Song Ta phán cùng các người rằng hễ ai giận anh em mình vô cớ là đã giết người rồi.” Điều đó không hề trở lại dưới thời Cựu Ước, đó là Tân Ước. Ngài thật sự đi vượt xa ngoài giới hạn đó. Hiểu không? Ngài đã tiếp tục và đưa ra những điều răn đó, nhưng Ngài đã bỏ qua, Ngài bỏ qua điều răn thứ tư, là ngày thứ bảy. Bây giờ trong chương thứ 7, nơi Ngài...

¹⁴⁵ Trong Các Phước Lành, đây là điều Ngài đã phán, Ngài phán, “Các người đã nghe họ, người xưa nói, ‘Người hãy, và người chớ,’ song Ta phán cùng các người khác hẳn. Các người nghe họ nói, ‘Răng đen răng, và mắt đen mắt,’ song Ta phán cùng các người! Các người đã nghe họ nói khác, nhưng Ta phán cùng các người!”

¹⁴⁶ Vậy thì, ở sự cuối cùng của tất cả điều đó, Ngài đã bỏ qua điều răn thứ tư. Vậy thì, đó là, “Hãy nhớ ngày sa-bát đặng làm nên ngày thánh.” Vậy thì Ngài phán:

*Hỡi những kẻ lao khổ và nặng gánh ưu tư, hãy đến cùng
Ta, và Ta sẽ cho linh hồn các người được yên nghỉ.*

¹⁴⁷ Bây giờ hãy xem, “Hễ ai phạm tội tà dâm phải bị ném đá,” họ phải bị phát hiện phạm tội tà dâm. Đúng thế không? Và nó phải được thực hiện về mặt thể chất. “Hễ ai giết người,” kẻ đó phải là kẻ sát nhân.

¹⁴⁸ Nhưng Chúa Jêsus phán, “Hễ ai ngó đàn bà mà động tình ham muốn,” linh hồn, tâm linh người đó, chứ không phải trong thân thể người đó lúc ấy. Linh hồn người đó đã được cứu chuộc, không phải lúc đó; thấy đấy, luật pháp giống như, là một thầy giáo. Bây giờ Ngài phán, “Hễ ai nhìn đàn bà mà động tình ham muốn thì trong lòng đã phạm tội tà dâm với người ấy rồi.” Bây giờ Ngài phán, “Các người nghe lời người xưa nói, ‘Người chó giết người,’ song Ta phán cùng các người, hễ ai giận dữ với anh em mình vô cớ là đã giết rồi.”

¹⁴⁹ Nói cách khác, bây giờ Ngài phán, về ngày sa-bát, Ngài phán:

Hãy đến cùng Ta, hỡi những kẻ lao khổ và...nặng gánh ư tư, và Ta sẽ cho các người được yên nghỉ cho linh hồn các người, ngày sa-bát cho linh hồn các người. (Không phải với thân thể vật lý, với *linh hồn* của anh em.)

¹⁵⁰ Bây giờ, lắng nghe—hãy lắng nghe Phao-lô bây giờ. Nếu anh em có thể chỉ...Tôi biết trời nóng và mọi thứ, ở trên đây cũng nóng. Nhưng, bây giờ, chúng ta hãy kết thúc điều này bây giờ để chúng ta tin chắc chắn sẽ ổn định tư tưởng về điều đó. Bây giờ, Phao-lô, đang viết thư cho người Hê-bơ-rơ. Ai là người Hê-bơ-rơ? Nói lớn. Người Do Thái. Đúng thế không? Bây giờ, họ là những người tuân giữ luật pháp, những người giữ ngày sa-bát. Đúng thế không? Đúng thế không, thưa anh em, thầy giảng? Họ là những người giữ ngày sa-bát, họ là những người giữ luật pháp. Được rồi.

¹⁵¹ Bây giờ, Phao-lô đang mang những người Do Thái, bằng những cái bóng và hình bóng, cho thấy những gì luật pháp đã làm hình bóng, “Luật pháp chỉ là hình bóng của sự tốt lành ngày sau,” và ông tiếp tục và đưa ra điều đó vào một chỗ như mặt trăng và mặt trời. Như—mặt—mặt trăng chỉ là cái bóng của mặt trời chiếu sáng trên một số quốc gia khác hoặc một số nơi khác trên thế giới, và nó phản ánh lại ở đây. Bây giờ, nhưng bây giờ, và nó không thể,...Hê-bơ-rơ 9.

¹⁵² Bây giờ, hãy để ý bây giờ trong Hê-bơ-rơ 4, ông đến với sự xác nhận ngày sa-bát. Bây giờ hãy nhìn:

Vậy chúng ta hãy lo sợ, trong khi lời hứa để lại cho chúng ta để vào sự an nghỉ của Ngài vẫn còn đó, kéo,...

153 Bây giờ, Phao-lô đang nói với những người giữ ngày sa-bát, những người đã giữ ngày sa-bát. “Chúng ta hãy lo sợ trong khi lời hứa để lại cho chúng ta về ngày sa-bát vẫn còn đó,” nói cách khác. Hoặc nếu anh em để ý phần đọc bên lề của mình, hoặc việc “giữ ngày sa-bát.” Đó là chữ “j” trong cuốn Kinh Thánh Scofield của tôi, hoặc “việc giữ ngày sa-bát.” Hiểu không? Được rồi.

Chúng ta hãy...lo sợ, trong khi lời hứa để lại cho chúng ta vẫn còn, kéo e...bị hụt mất nó chẳng.

Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta, cũng như cho họ (trở lại ở dưới luật pháp): nhưng lời đã giảng thật không ích chi cho họ hết, vì trong khi nghe họ chẳng lấy đức tin nhận lời đó với họ.

154 Bây giờ, điều đó trở lại dưới luật pháp. Họ đã không có đức tin, vì không có gì để đặt cơ sở cho nó. Hiểu không? Được rồi:

Vì chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ của Ngài, như Ngài đã phán,...

155 Vậy thì, sự yên nghỉ “của Ngài”. Vậy thì, “của Ngài,” chính là sự Yên nghỉ của Đấng Christ. Đúng thế, sự Yên nghỉ của Ngài, “ngày sa-bát” của Ngài. Và mỗi lần tôi sẽ sử dụng chữ *sự yên nghỉ*, được viết ở đó, tôi sẽ dùng chữ “ngày sa-bát” để anh em sẽ hiểu về việc giữ một ngày. Hiểu không?

Vì chúng ta là kẻ đã tin để vào ngày sa-bát, sự yên nghỉ của Ngài, như Ngài đã phán,... Đây là lời thề Ta đã lập trong cơn thanh nộ của Ta, (với dân Hê-bơ-rơ) chúng nó sẽ chẳng vào sự yên nghỉ của Ta: dầu vậy... (Bây giờ, hãy xem Phao-lô làm nó thành ngày nên thánh của Đức Chúa Trời)...dầu vậy công việc đã xong rồi từ buổi sáng thế.

Vì Ngài đã phán ở một nơi nào đó về ngày thứ bảy cho sự yên nghỉ, hay ngày sa-bát...(Đúng thế không? Tôi sẽ đặt điều đó ở đó, đây.)

Vì Ngài đã phán ở một nơi nào đó (trong luật pháp) về ngày thứ bảy này, Và Đức Chúa Trời nghỉ tất cả các công việc Ngài vào ngày thứ bảy.

156 Đó là ngày thứ bảy của anh em. Phao-lô muốn thừa nhận rằng Đức Chúa Trời đã ban nó cho họ, đó là ngày thứ bảy. Và Đức Chúa Trời đã nghỉ ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời đã ban phước cho ngày thứ bảy, Ngài đã thánh hóa nó, và Ngài đã thánh hóa nó, và biến nó thành một ngày yên nghỉ. Đức Chúa Trời đã làm điều đó, sau khi hoàn thành tất cả các công việc của Ngài.

Lại trong chỗ này chép rằng, Nếu họ sẽ bước vào sự yên nghỉ ta. (Chúa Jêsus phán.)

157 Bây giờ, có một ngày sa-bát khác ở đâu đó. Nó ở đâu? Bây giờ, hãy nhớ điều này ở đây, “sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời,” ngày thứ bảy đó. Phao-lô nói, “Họ đã có điều đó trong một nơi nào đó.” Nhưng bây giờ một lần nữa ông nói, “Nếu họ sẽ bước vào Sự Yên nghỉ của Ta,” nói về Chúa Jêsus trong Ma-thi-ơ ổn rồi.

Thấy rằng vẫn còn một số người phải vào trong, và cho họ là những người mà nó được rao giảng trước nhất đã không vào... vì sự chẳng tin:

Lại,...

158 Bây giờ hãy lắng nghe kỹ! Mọi người nghe, nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hãy lắng nghe:

Lại, Ngài đã ấn định một ngày nữa,...

159 Ngài đã định một ngày ở đây. Nó là ngày gì? Mọi người nói ngay lập tức. Ngày sa-bát! Đúng thế không? Ngài đã định ngày thứ bảy trong tuần như là một ngày nghỉ trong nơi này.

Và một lần nữa, Ngài đã định một ngày nữa, nói trong thơ Đa-vít (trong Thi thiên), gọi là Ngày nay, sau một thời gian rất lâu; (cho đến khi Chúa Jêsus đến, anh em thấy, lần đầu tiên)... như đã nói rằng, Ngày nay nếu các người... nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng. (có một sự yên nghỉ khác đang đến; không phải sự yên nghỉ thể xác, mà là thuộc linh)

160 Bây giờ, hãy xem. Ô, anh em nói, “Khi chúng ta cũng có ngày thứ bảy.” Bây giờ, hãy giữ điều đó chỉ một phút. Chúng ta hãy đọc câu tiếp theo, xem, đừng đi quá nhanh. Được rồi:

Vì nếu Chúa Jêsus đã cho họ...Vì nếu—nếu Chúa Jêsus đã cho họ yên nghỉ, ngày yên nghỉ, thì chắc sau đó Ngài không còn nói về một ngày khác nữa.

161 Khi Ngài thay đổi luật pháp, từ luật pháp thành ân điển, Ngài há chẳng ban cho họ một ngày để nghỉ, một ngày yên nghỉ, một ngày nào đó sao? Nhưng Ngài không hề nói gì về ngày sa-bát. Ngài không hề nói điều gì về ngày Chúa nhật, Ngài không hề nói điều gì về ngày thứ Bảy. Nhưng đây là những gì Ngài đã phán, Phao-lô đã nói. Bây giờ hãy xem, “Ở đó...” Câu thứ 19... hay câu thứ 9:

Vậy thì còn lại một ngày sa-bát cho dân sự của Đức Chúa Trời. (Đó là ngày nay!)...Vẫn còn...một ngày sa-bát cho dân sự của Đức Chúa Trời.

Vì ai (anh em hoặc tôi) là người đã vào sự yên nghỉ của Ngài (Sự Yên nghỉ của Chúa Jêsus, “Hãy đến cùng Ta, hỡi những kẻ lao khổ và gánh nặng, Ta sẽ ban cho các người sự Yên nghỉ”), người ấy (anh em hoặc tôi) đã nghỉ công việc của chính mình, như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc Ngài lúc ban đầu vậy.

162 A-men! Đó là ngày sa-bát của anh em. Đúng thế không?

Chúng ta phải gắng sức...(Phao-lô nói)...để vào sự yên nghỉ đó, kéo e người nào trong chúng ta sẽ theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã (thuộc về các thời đại và vãn vận, đấy).

Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống, và linh nghiệm, và sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đổi...chia cắt linh hồn...và đáng phân biệt của...và của...(chúng ta hãy xem)...của tâm linh, và của...(chờ một chút)...phân chia linh hồn và tâm linh, và...các cốt và tủy, và...phân biệt những ý tưởng và những ý định trong lòng.

Chẳng có vật nào...được giấu kín trước mặt Ngài: vì hết thấy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Ngài là Đấng mà chúng ta phải thưa lại.

163 Bây giờ, hãy xem, Đức Chúa Trời nghỉ ngày thứ bảy, đã dựng nên ngày thứ bảy, ban nó cho người Do Thái để tưởng nhớ. Bây giờ tôi đang nói về Thánh Phao-lô, đây, ở đây. Bây giờ, anh em nghĩ ông đang đưa ra Điều đó không? Anh em có nghĩ ông có quyền ấy không? Bây giờ, ông nói gì trong Ga-la-ti 1:8? “Nếu có một Thiên sứ từ Trời, đến và dạy cho anh em một tin lành nào khác với tin lành mà tôi đã nói, hãy để người đó bị anh em nguyên rủa.” Đây, lời phúc âm rõ ràng. Bây giờ, hãy xem.

164 “Ồ, Anh Branham, bây giờ tôi sẽ làm gì, chỉ tin Chúa Jêsus Christ thôi phải không?” Không. Đó không phải là sự Yên nghỉ.

165 Bây giờ, nếu anh em muốn biết những gì...Bao nhiêu người muốn biết sự Yên nghỉ Cơ-đốc giáo là gì, hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ, anh em có thể đánh dấu điều đó nếu muốn, Ê-sai 28. Ngài phán, “Giềng mối phải thêm giềng mối—giềng mối,” phán. “Giềng mối thêm giềng mối, hàng thêm hàng, một chút chỗ này và một chút chỗ kia, và điều gì tốt thì giữ chặt lấy.” Đấng tiên tri đang nói về thời giờ sắp đến, về sự Yên nghỉ, ngày sa-bát. Hãy đọc cả chương, thấy đó, ông đang nói, “Giờ đến ngày sa-bát sẽ bị bỏ,” và họ sẽ bán giày vào ngày thứ Bảy giống như họ đã làm vào ngày thứ Hai, hay làm bất cứ ngày gì nữa. Anh em hiểu không? Nói, “Khi nào sẽ là thì giờ này?” Nói:

...giềng mối thêm giềng mối;...hàng thêm hàng; một chút chỗ này, và một chút chỗ kia: điều gì tốt thì giữ chặt lấy.

Vì Ta sẽ dùng môi lấp bấp với những thứ tiếng khác mà sẽ phán cùng dân này.

...Và đây là ngày sa-bát, sự yên nghỉ mà Ta đã phán rằng họ nên vào. Và vì tất cả về Điều này họ đã cứng lòng và lắc đầu và từ chối Nó. (Thật giống như họ đã làm vào ngày Lễ Ngũ Tuần khi Đức Thánh Linh giáng trên dân sự, và Đức Thánh Linh lần đầu tiên đã được ban xuống cho dân sự ở đó vào Ngày lễ Ngũ Tuần. Đó

là sự Yên nghỉ, ngày sa-bát cho dân sự của Đức Chúa Trời.)...

166 Vì thế lý do duy nhất mà chúng ta giữ ngày Chúa nhật, đã bắt đầu bởi các tổ phụ xưa của Kinh Thánh, Thánh Phao-lô, Giảng, Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và tất cả họ, họ đi từ nhà này đến nhà khác, họ dự tiệc thánh vào ngày đầu tiên của tuần lễ khi các môn đồ đến với nhau, và nó được gọi, không phải là ngày sa-bát, mà là ngày của Chúa.

167 Giảng đã nói, trên Đảo Bát-mô, đã được thành lập chính thức rồi trong hội thánh, “Tôi đã được Thánh Linh cảm hóa vào ngày của Chúa.” Đúng thế. Hiểu không? Và rồi ông đã thấy...

168 Và—và, bây giờ, ngày của Chúa là—là ngày mà Chúa đã sống lại. Bây giờ, anh em đi hỏi những sử gia, Josephus, Agabus, nhiều người khác, hoặc, không phải Agabus, ờ, tôi không thể... Bất kỳ nhà văn cổ đại nào của họ, và anh em sẽ tìm thấy ở đó. Những sử gia của hội thánh, *Sách Những Người Tử Vì Đạo của Foxe*, nhiều người khác, và anh em sẽ thấy rằng sự khác biệt duy nhất... Họ là một nhóm người Do Thái. Một trong số đó họ đã gọi “những kẻ ăn thịt người,” đó là những Cơ-đốc nhân. Họ nói, “Có một người mà Bôn-xơ Phi-lát đã giết và những môn đồ đến và ăn cắp thân thể người. Và họ đã giấu nó đi, và mỗi—mỗi Chúa nhật họ đi ăn một phần của nó.” Họ đang dự tiệc thánh, anh em thấy đấy. Họ chỉ... Họ đã nhận lấy thân thể Ngài, anh em thấy đấy. Họ nói họ đang dự phần vào thân Chúa, tiệc thánh. Và người ta đã không biết nó là gì, và ông ta nói, “Họ là những kẻ ăn thịt người.” Nói, “Họ đi ăn vào ngày đầu tuần, họ gặp nhau và ăn xác người đàn ông này.”

169 Và cách duy nhất anh em có thể nói liệu họ có phải là những người tuân giữ luật pháp và phủ nhận cay đắng sự sống lại hay không, hoặc họ có phải là Cơ-đốc nhân và tin vào sự sống lại hay không, là một người đi nhà thờ vào ngày thứ Bảy và một người đi nhà thờ vào Chúa nhật, là dấu hiệu giữa họ.

170 Điều đó khá nặng nề, phải không? Được rồi. Hi vọng rằng hiểu được điều đó. Đức Thánh Linh là...

¹⁷¹ Bây giờ, anh em có điều gì đó ở đó không, thưa anh? Anh muốn...Anh có muốn—anh có muốn đi lên và trả lời nó không? Chúng ta hãy xem, ngay tại đây. Ồ, vâng.

5. Người Do Thái có còn cơ hội được cứu sau khi thời kỳ Dân Ngoại chấm dứt không?

¹⁷² Ồ, chào ôi, thật đó là một câu hỏi hay nhất! Chúng ta không có thời gian để đi sâu vào nó, nhưng hãy để tôi nói với anh em điều này. Và anh em nhận lấy lời tôi, tôi sẽ chỉ cho anh em thấy. Bằng cách...Nếu anh em chấp nhận lời tôi (như tôi giải thích nó) với Đức Chúa Trời, thế thì anh em đi tìm kiếm điều đó, đấy, và rồi anh em sẽ tìm thấy. Vì tôi tưởng tượng...Tôi không thể nhìn thấy đồng hồ, nhưng tôi tưởng tượng nó đã qua...Mấy giờ rồi? Gì hả? Chín giờ rưỡi. Tôi phải đến bệnh viện, và phải đến New Albany, và chúng tôi phải thức dậy lúc ba giờ hai mươi lăm phút sáng. Vì thế...Và tôi đã không đi ngủ trước hai hoặc ba giờ sáng đêm nào trong tuần này.

¹⁷³ Bây giờ chú ý ở đây, nhanh lên nào, để hiểu được điều này. Vâng, bạn hữu Cơ-đốc yêu dấu của tôi, ngày của Dân Ngoại được trọn, đã xong ngay bây giờ. Và Đức Chúa Trời sẽ trở lại với dân Do Thái. Và cho phép tôi nói với hội thánh nhỏ bé này rằng tôi đang cầu nguyện không ngừng. Và những lời tiên tri từ những nơi khác nhau của đất nước, chúng đang tuôn vào ở đây liên quan đến điều này. Tôi tin rằng người Do Thái...Bây giờ, anh em giữ bình tĩnh chỉ một chút nữa, nào.

¹⁷⁴ Người Do Thái đã không bao giờ có thể nghĩ ra điều này là một điều thuộc về hội thánh Cơ-đốc giáo. Người Do Thái đã nói với tôi, nhiều lần, “Thưa Anh, anh không thể chặt Đức Chúa Trời làm ba phần và đưa Ngài cho tôi.” Người Do Thái có một Đức Chúa Trời, đó là Đức Giê-hô-va.

¹⁷⁵ Và dân Ngoại đã hiểu sai điều đó rất nhiều, đến nỗi, cho đến lúc này, họ nắm bắt điều đó trong một cách, với sự hiểu biết. Tôi tin người ấy—người ấy có—một ý niệm về nó, rằng không có ba vị thần. Có một Đức Chúa Trời, ba sự biểu hiện. Ba nhân cách trong một Người. Và khi anh em có thể hiểu được sứ điệp, tôi đã nói với Hyman Appleman...Nhiều người trong anh em biết anh ấy. Anh ấy nói, “Anh Branham, nếu anh mang sứ điệp đó đến

Palestine với những dấu kỳ phép lạ,” nói, “sẽ có một triệu người Do-thái tiếp nhận Chúa Jêsus Christ làm Đấng Cứu Rỗi một cách cá nhân.” Đấy, đúng thế. Bây giờ, tôi đã nói...

¹⁷⁶ Đây là Sứ điệp chúng ta có ở đây. Chúa Jêsus là Đức Giê-hô-va tỏ lộ trong xác thịt, giáng xuống không che phủ. Bây giờ, Đức Chúa Trời (Cha, Con, và Thánh Linh) thì không giống như ngón tay của anh em, giống như một số người nghĩ. Toàn bộ sự việc giống như...Không, Đức Chúa Trời là...Tôi vừa tỏ nó ra cho anh em cách đây một lát, đấy, rằng có một bộ ba trong Một.

¹⁷⁷ Tôi là một bộ ba trong một. Tôi có linh hồn, thân thể, và thần linh, trong một con người. Đúng thế không? Chắc chắn rồi. Tôi—tôi được tạo thành từ—của các tế bào, huyết, và dây thần kinh, nhưng vẫn là một sinh vật. Hiểu không? Tất cả mọi thứ anh em nhìn vào là một bộ ba, và một nhóm ba trong một.

¹⁷⁸ Có một bộ ba trong con tàu. Tầng dưới cùng, những con vật bò sát; tầng thứ hai dành cho các loài chim, những con vật bay; và tầng thứ ba dành cho Nô-ê và gia đình ông. Mọi thứ!

¹⁷⁹ Trong đền tạm. Có một hội chúng, nơi thánh, nơi Chí thánh. Hiểu không?

¹⁸⁰ Và đã có ba thời đại. Thời đại Cha, thời đại làm Con, và thời đại Đức Thánh Linh. Hiểu tôi muốn nói gì không? Nhưng tất cả ba đó...Chúng ta không nói, “những Đức Chúa Trời của chúng ta.” Đó là người ngoại giáo, và người Do Thái biết điều đó. Nhưng khi anh em có thể nói với người ấy rằng Chúa Jêsus này LÀ Đức Chúa Trời, Giê-hô-va Đức Chúa Trời, không phải là ngôi thứ hai hay ngôi thứ ba, mà chính là cùng một Ngôi luôn tự biểu lộ chính Ngài. Hiểu không? Và rồi với những dấu kỳ phép lạ để chứng minh rằng Chúa Jêsus đã sống lại từ kẻ chết.

¹⁸¹ Và Tiến sĩ Reidhead này...

¹⁸² Anh em ở phía sau đó, giáo viên của hội thánh, giáo viên ở trên, giáo viên nhà trường, ở đây trong hội thánh tối nay, Tôi đã nhìn thấy anh ấy, và tôi đã bắt tay với vợ và con của anh ấy ở phía sau đó. Anh ấy đã ở ngoài đó để nghe anh ấy giảng đêm nọ. Tôi nghĩ họ ở đây, nếu họ chưa đi, tin rằng anh ấy là giáo

viên trường học ở Louisville. Dù sao đi nữa, họ ở ngoài đó để nghe anh ấy.

183 Thật đáng chú ý, người đàn ông đó đến nhà tôi, anh ấy và một người khác (và một người Do Thái), cách đây vài tháng. Và anh ấy nói, “Anh Branham, tôi có *rất nhiều* bằng cấp ở đại học Bob Jones. Tôi có...ở đại học Wheaton.” Họ đã nhồi nhét cho anh mọi nền giáo dục có thể! Anh nói, “Tôi đã tin Đức Chúa Trời từ khi tôi còn là một cậu bé.” Và nói, “Tuy nhiên cuộc sống tôi vẫn trống rỗng!” Anh ấy nói, “Phải chăng các giáo sư đã sai lầm?”

184 Và đây là ý niệm. Nếu bất cứ...Nếu một số anh em đã qua tại nhà thờ Cánh Cửa Rộng Mở đêm nọ, khi vài người chúng tôi đang cùng nhau giảng. Anh ấy nói, “Khi tôi đã có lời nói của tôi...” Bây giờ, hãy lắng nghe, hồi đèn tạm nhỏ bé, vì những lời cầu nguyện của anh chị em và những điều mà đã giúp chúng tôi vượt qua khó khăn, hãy lắng nghe điều này. Anh ấy đã nói với tôi điều đó trước đây, tại nhà này.

185 Anh ấy đến nhà tôi, anh ấy nói, “Anh Branham,” nói, “tôi đã ngạc nhiên đến chết lặng.” Anh ấy nói, “Có điều gì vĩ đại hơn điều này mà tôi đã tin và chấp nhận, Đấng Christ như là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân tôi không? Và tôi tin rằng tôi được tái sinh bởi Thánh Linh, nhưng tôi không có bằng chứng về điều gì hết.”

186 Tôi nói, “Anh à, tôi thật không thích phải nói điều đó, các giáo viên đã lừa dối anh, việc học của anh.”

187 Hãy nhìn xem, như tôi—tôi có thể nói điều đó, tôi không tin vào việc vận dụng cách riêng để lên Thiên đàng: “Anh tin điều này không?” trong các giáo hội, “Bây giờ, ở đây, xin để tôi lướt qua ở đây, Kinh—Kinh Thánh nói *điều này*, anh tin điều đó không?” Ma quỷ tin và run sợ! Đó không phải là những gì anh em tin. Linh của anh chị em phải làm chứng với Thánh Linh Ngài rằng anh chị em là con trai và con gái Đức Chúa Trời, bởi được sanh lại và đã nhận lãnh phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

188 Anh ấy nói, “Anh Branham, anh nghĩ gì về những người Ngũ Tuần?”

189 Và tôi đã nói, “Đó là lý do tại sao tôi đang quan hệ với họ. Đó là lý do tôi—tôi đang giao du với họ, họ có điều gì đó mà anh em

không có.” Tôi nói, “Với sự cuồng nhiệt của họ cùng mọi thứ, họ có lẽ thật mà anh em không biết gì về nó.” Và tôi đang nói chuyện với một trong những người đàn ông vĩ đại nhất ở nước Mỹ, ngay lúc đó. Vâng, thưa quý vị. Anh ấy là chủ tịch của Hội Truyền giáo Sudan, là người vĩ đại nhất trên thế giới, chính thống đến cốt lõi. Anh ấy đã biết lời Kinh Thánh, và *sự chết*, *sự chôn* và *sự sống lại*, cứ giảng điếu đó như một ngôi nhà đang bốc lửa. Nhưng đó không phải Nó. Ma quỷ cũng có thể làm điều đó. Ma quỷ đúng là chính thống như nó có thể.

¹⁹⁰ Nhưng, thưa anh em, Chúa Jêsus Christ đã phán, “Nếu một người chẳng nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời mà sanh lại thì sẽ không thấy Nước Đức Chúa Trời.”

¹⁹¹ Không chỉ bởi vì anh em nói, “Vâng, tôi tin điều đó. Vâng, tôi—tôi tin rằng đó là cách đó. Tôi tin điều đó. Vâng.” Điều đó không đủ. Nó phải là một kinh nghiệm thực tiễn của sự Sinh ra mới. Nó phải là điều gì đó giữa anh em và Đức Chúa Trời mà anh em biết anh em đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống.

¹⁹² Nói, “Anh Branham, tôi có thể nhận lãnh Đức Thánh Linh không?”

¹⁹³ Tôi đã nói, “Chỉ đặt tay trên Hyman Appleman ở dưới đó, và anh ấy đã nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.”

¹⁹⁴ Người Do Thái khác này bắt đầu khóc, và đập vỡ mặt kính trên chiếc bàn cà phê nhỏ ở đó, và khóc những giọt nước mắt đọng thành vũng nước lớn trên đó. Cả hai người đều nói, “Anh Branham, làm thế nào chúng tôi nhận được Đức Thánh Linh?” Các học giả! Sắc sảo, thông minh nhất! Giỏi nhất trong nước!

¹⁹⁵ Và tôi đã nói, “Cách thức sứ đồ để nhận được Đức Thánh Linh là đặt tay trên họ.” Đúng thế.

¹⁹⁶ “Sự đặt tay.” A-na-ria đến đặt tay trên Phao-lô để ông có thể được sáng mắt và được đầy dẫy Đức Thánh Linh.

¹⁹⁷ Phi-líp đã đi xuống và rao giảng ở dưới đó, và làm phép báp-têm cho cả đám người dưới đó trong Danh Chúa Jêsus Christ. Đức Thánh Linh đã không đến trên người nào, vì Phi-e-rơ đã có các chìa khóa. Và ông đi xuống, và ông đã đặt tay trên họ, và họ nhận được Đức Thánh Linh. Đúng thế không?

198 Phao-lô, trong Công vụ 19, sau khi ông qua đời. A-bô-lô, là một kiểu Billy Graham ở trên đó, đang có một cuộc phục hưng lớn vĩ đại và một thời giờ tốt đẹp. Người nói, “Các anh đã nhận lãnh Đức Thánh Linh kể từ khi các anh tin chưa?” với nhóm người Báp-tít đó.

199 Họ nói, “Chúng tôi là những môn đệ của Giăng. Chúng tôi biết! A-bô-lô là thầy giảng của chúng tôi, ông ấy là một luật sư cải đạo, một người thông thái nhất nước.”

200 Ông nói, “Nhưng anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh em tin chưa?”

Anh ấy nói, “Chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào không.”

Nói, “Thế thì các anh đã chịu phép báp-têm như thế nào?”

Đáp, “Chúng tôi đã chịu phép báp-têm với Giăng.”

201 Nói, “Người đã làm phép báp-têm về sự ăn năn tội, nói rằng anh em tin nơi Đấng sẽ đến, nghĩa là tin vào Chúa Jêsus Christ.” Và khi họ nghe Điều này, họ chịu phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Và Phao-lô đã đặt tay trên họ và họ đã nhận được Đức Thánh Linh, bắt đầu nói tiếng lạ và tôn vinh Đức Chúa Trời. Điều đó rõ ràng như tôi biết lời Kinh Thánh.

202 Bây giờ, hãy nhìn xem, thưa bạn! Có thể có một chút khác biệt ở đây trong quan điểm của anh em, vì chúng ta đang lẫn lộn với mọi thứ. Nhưng chúng ta hãy đưa nó ra, đừng cố đưa sự diễn giải của anh em. Hãy nói những gì Kinh Thánh nói, cứ đọc Nó cách này.

203 Và tôi đã nói, “Điều duy nhất tôi biết, thưa anh em, là đặt tay trên những người đang tìm kiếm Đức Thánh Linh.”

204 Anh ấy nói, “Anh sẽ đặt tay và—và cầu xin Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh cho chúng tôi chứ?”

205 Tôi nói, “Tôi sẽ.” Và chúng tôi quỳ xuống trên sàn, và tôi đã cầu nguyện và đặt tay trên họ. Và khoảng một vài tuần sau đó, cả hai người đều nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và khi Tiến sĩ Reidhead này đã nhận lãnh phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, ông bắt đầu nói tiếng lạ. Vâng, thưa quý vị.

206 Và Hội Truyền giáo Sudan của các anh đã nói, “Chúng tôi không có chỗ cho người nói tiếng lạ.”

207 Và anh ấy đến gặp tôi và nói, “Người nào đó nói tiếng lạ?”

208 “Tại sao, tại sao,” tôi nói, “họ không có chỗ cho Chúa Jêsus Christ, vì Chúa Jêsus Christ đã nói tiếng lạ; và đã chết, khi đang nói tiếng lạ.”

209 Họ không thể chấp nhận sự giảng dạy của Phao-lô, Phao-lô đã nói tiếng lạ nhiều hơn tất cả họ.

210 Một người nói với tôi ngày hôm qua, nói, “Tôi thà nói năm từ với sự hiểu biết.”

211 Nhưng sự dạy dỗ của Phao-lô nói, “Hãy ước ao ơn nói tiên tri, và đừng ngăn cản nói tiếng lạ.” Và họ bị cấm nói tiếng lạ!

212 Nói tiếng lạ là một sự ban cho Thiêng liêng của Đức Chúa Trời mà thuộc về hội thánh ngày nay cũng giống như nó đã có lúc ban đầu. Đó hoàn toàn là Lẽ thật. Vâng, thật vậy! Đó là sự dạy dỗ Kinh Thánh. Nó là sự ban cho Thiêng liêng, và anh em chớ bỏ điều đó thật giống như anh—anh em chớ bỏ sự Sinh ra mới, anh em chớ bỏ mọi điều mà Chúa Jêsus đã dạy khi anh em cố gắng cắt bỏ điều đó đi.

213 Bây giờ, anh em có thể phát cuồng với điều đó, nhiều người trong số họ làm vậy. Nhưng tôi đang nói, “Điều đó có vị trí của nó.” Nó giống như một đôi giày; khi anh em mua một đôi giày, có các thứ tiếng nằm trong chúng. Và điều đó đúng. Khi anh em ở trong Thân thể Đấng Christ, Đức Chúa Trời có cả bàn đầy dẫy, ở đây. Ngài có tình yêu, Ngài có sự vui mừng.

214 Nếu tôi đi đến bàn của anh em và ngồi xuống đó, anh em nói, “Thầy giảng ơi, hãy đến ăn với tôi,” tôi tin anh em yêu thương tôi. Và anh em có đậu và khoai tây và cà-rốt và gà rán và bánh bí ngô và kem, mọi thứ đang đặt ở đó.Ồ, tôi tin tôi có thể thực sự được tự do lấy khoai tây cũng như các thứ đậu. Điều duy nhất, tôi nghĩ tôi được tự do ăn gà cũng như tôi đã ăn bánh. Nó ở trên bàn hết thấy. Và điều duy nhất tôi phải làm là nói, “Xin anh vui lòng chuyển cho tôi một ít bánh?” Và tôi tin rằng với một tấm lòng tốt rộng rãi, tình yêu của anh em dành cho tôi, anh em ắt sẽ nói, “Tất nhiên rồi, anh của tôi ơi, có một miếng bánh to thật ngon đây.”

Đúng thế không? Nếu tôi nói, “Xin anh đưa cho tôi khoai tây?” “Ồ, chắc chắn rồi, anh của tôi, đây này.”

215 Và mọi ơn phước cứu chuộc mà Chúa Jêsus Christ đã chết cho và mua chuộc trong sự chuộc tội của Ngài ở Đồi Sọ, nó đang đặt trên bàn mà mọi người tin đang ngồi trước nó. Ha-lê-lu-gia! Nếu tôi cần sự chữa lành, tôi nói, “Cha ôi, xin chuyển cho con một số sự chữa lành,” và tôi đổ nó ra đĩa của mình và ăn một miếng lớn...Vậy thì, nếu anh em muốn chết đói, thì cứ việc. Vâng, thưa quý vị. Và nếu lời tiên tri, việc nói tiếng lạ...

216 Và—và sau đó người ấy đã viết vào đó, ông không biết rằng tôi đã nói...chính tôi đã nói tiếng lạ. Và anh ấy đang viết quyển sách này, anh ấy sẽ tìm thấy nó sẽ phân phát khắp các nước. Và bên cạnh đó, người đàn ông này đã có hai mươi lăm mục sư xuất sắc của Học viện Kinh Thánh Moody đang tìm kiếm ân tứ nói tiếng lạ. Những người chính thống bị đảo lộn. *Đời Sống Cơ-đốc nhân*, tháng—tháng này, nhìn xem tạp chí *Đời Sống Cơ-đốc nhân* tháng này, trên trang mười chín, và nhìn xem tiến sĩ thần đạo vĩ đại đó, đã nói, “Chúng ta sẽ chấp nhận điều này chứ? Chúng ta đã mất điều gì đó?”

217 Tôi nghe tiếng mưa lớn đang đến! Anh em có những người bóp méo ý nghĩa sự việc, nhưng nó đã đến chỗ mà Đức Chúa Trời khiến thế giới dân Ngoại rung động với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, đang tuôn đổ Nó ra với hết thủy sự trọn vẹn của Nó và quyền năng cùng những dấu kỳ phép lạ. Lý do tôi giữ... người Ngũ Tuần đã bị đẩy ra ngoài góc phố và hành động hoang dại với những điều dị biệt như thế, là thời điểm vẫn chưa chín muồi. Đó là lý do tại sao họ có tất cả sự cuồng tín này. Nhưng đó là lời hứa Thiêng liêng của Đức Chúa Trời và Lời Thiêng liêng của Đức Chúa Trời, và Điều đó phải ứng nghiệm vì Đức Chúa Trời đã phán như vậy. Và tôi tin rằng ngay trước khi chấm dứt thời kỳ Dân Ngoại, Đức Chúa Trời sẽ tuôn đổ trên những người theo trào lưu chính thống.

218 Anh em có thể đọc nó trên *Tạp Chí Bạn Đọc* tháng này, phát hành tháng Tám này của nó. Hãy xem nó, cách mà thầy giảng Giám Lý trên bục giảng ở dưới đó, cầu nguyện cho người đàn ông đang nằm hấp hối trên giường bệnh viện, và chứng cứ của

Đức Thánh Linh đến và người đàn ông được chữa lành ngay lập tức. Ha-lê-lu-gia! Chắc chắn rồi. Đức Chúa Trời có sự chữa lành Thiêng liêng đang đặt trên bàn ở đây! Ngài có lời tiên tri đang đặt trên bàn ở đây! Ngài có sự nói tiếng lạ đang đặt trên bàn ở đây! Ngài có chín ân tứ thuộc linh trong Thân, và anh em được chào mừng với mỗi một ân tứ trong số đó! Ha-lê-lu-gia! Vâng, thưa quý vị, chúng ta đây này.

Sẽ...Ở sự kết thúc của Dân Ngoại, người Do Thái sẽ được trở lại không?

²¹⁹ Vâng, thưa quý vị. Nhiều lời Kinh Thánh, thưa anh em, chị em, bất kể là ai. Giô-ên có một lời, “Cái gì sâu keo còn để lại, sâu lột vỏ ăn,” và vân vân, về cây đó. Và Chúa Jêsus chính Ngài đã phán rằng họ sẽ bị từ bỏ như thế nào và mọi thứ. Ồ, toàn bộ Kinh Thánh, Đa-ni-ên và mọi nơi, đều nói về điều đó. Vâng, Chúa Jêsus đã phán, “Khi các người thấy cây vả đâm nhánh non lá mới, hãy biết thì giờ đã gần rồi.”

Tôi tin điều này người khác giải quyết điều gì đó với nó:

6. Anh có tin rằng người Do Thái—Do Thái trở lại xứ Palestine là một sự ứng nghiệm của lời tiên tri trong Kinh Thánh không? Chúng tôi nghe nói anh sắp đi Palestine, điều đó có thật không?

²²⁰ Đúng. Vâng, thưa quý vị. Để tôi kể cho anh em nghe đôi điều, một trong những điều tuyệt vời nhất...Nếu anh em muốn biết năm nào, hãy xem lịch. Nếu anh em muốn biết mấy giờ đêm rồi, hãy xem đồng hồ. Nếu anh em muốn biết anh em đang sống trong thời nào, hãy xem người Do Thái ở đâu. Đó là đồng hồ của Đức Chúa Trời.

²²¹ Và nhìn xem! Chính đêm, chính ngày mà Thiên sứ của Chúa đã gặp tôi, 1946, ngày bảy tháng Năm, tại Green's Mill, Indiana, cùng ngày đó hiệp ước hòa bình được ký kết cho người Do Thái và họ đã thành lập nước lần đầu tiên sau hai ngàn năm trăm năm. Ha-lê-lu-gia!

²²² Và, tối nay, lá cờ lâu đời nhất trên thế giới, ngôi sao sáu cánh của Đa-vít, bay trên thành Giê-ru-sa-lem lần đầu tiên trong trong hai ngàn năm trăm năm, từ khi bị lưu đày đến Ba-by-lôn. Chúa

Jésus đã phán, “Khi các người thấy cây vả đâm nhánh non lá mới.” Nó đấy! Ngài đã phán ở đó, “Hãy nghe lời thí dụ. Các người nói ‘mùa hạ gần tới.’ Khi các người nhìn thấy điều này, hãy biết rằng thì giờ đã gần.” Chúng ta đang ở ngay sự cuối cùng của thời gian.

²²³ Hãy xem “sự gớm ghiếc” mà Đa-ni-ên nói đến như thế nào, và đại loại như vậy, anh em biết, khi Chúa Jésus phán. “Khi Hoàng tử vĩ đại đến, Ngài sẽ nói tiên tri một—một nghìn hai trăm sáu mươi ngày,” đó là ba năm sáu tháng. Và đó chính xác là những gì Chúa Jésus đã rao giảng. Ngài chỉ đến với người Do Thái, sau đó Ngài sẽ bị cất bỏ để làm một—một cửa lễ hi sinh cho dân sự. “Và sự gớm ghiếc làm cho hoang vu sẽ được lập lên,” người Hồi giáo đã lập đền thờ Hồi giáo của Omar ở đó. “Và họ sẽ giày đạp những tường thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi” (chà! Cho đến khi nào?) “thời kỳ Dân Ngoại được trọn.” Và lúc đó Ngài sẽ trở lại với người Do Thái lần nữa, và đó là khi trận chiến A-ma-ga-đôn xảy ra... Ở đó Ngài đã kêu gọi Dân Ngoại, lấy họ ra vì Danh Ngài, Cô Dâu của Ngài. Để ý. Vàng, thưa quý vị. Một trăm bốn mươi bốn ngàn người Do Thái tất cả được cứu chuộc đã đứng đó cho đến bây giờ. Hết thấy những người này...

²²⁴ Rồi khi Hội thánh được cất lên, Mô-i-se và Ê-li xuất hiện trong Khải huyền 11, và rao giảng Chúa Jésus Christ cho họ. Và Đức Thánh Linh đã cất khỏi Dân Ngoại, và Sự Cất Lên đến để Hội thánh được cất lên. Và người Do Thái mà bị để lại đây sẽ được rao giảng trong ba năm rưỡi, bởi vì người nói, “Có bảy mươi tuần lễ vẫn được quyết định trên dân Ngài, và Đấng Mê-si sẽ bị cất đi ở giữa họ.” Khi Ngài bị cất đi, Dân Ngoại sẽ được ban cho một chỗ, và rồi họ có thêm ba năm rưỡi nữa để được rao giảng, về Chúa Jésus Christ.

²²⁵ Chắc chắn, giờ của người Do Thái sắp đến. Và tôi tin, thưa anh em, rằng khi chúng ta đến đó xứ Palestine thời gian này...Ồ, hãy cầu nguyện! Họ đang đọc Kinh Thánh đó.

²²⁶ Chỉ một lời tuyên bố nữa, sau đó tôi có một câu hỏi ngắn, nhỏ ở đây, và tất cả chỉ thế thôi. Câu này ở đây tôi nghĩ là một lời cầu nguyện.

227 Nhìn xem này! Tiến sĩ Reidhead đã nói, đứng đó nói chuyện với một người Hồi giáo thông minh...

228 Bây giờ, hãy giống tai nghe kỹ. Một người Hồi giáo, tôi đã có khoảng hai mươi ngàn người đến với Chúa Jêsus khi họ thấy những dấu kỳ phép lạ xảy ra ở Châu Phi. Đây...Hoặc, không, không phải hai mươi ngàn; tất cả là ba mươi ngàn. Tôi đoán là mười nghìn người trong số họ đến, vì phần lớn là—là người Hồi giáo. Và khi họ đứng đó, và tôi nói, “Một trong những nhà tiên tri của các bạn ở đền thờ có thể làm cho người đàn ông này khỏe mạnh không?” Tôi nói, “Một trong những thần tượng nào của các bạn, đối với người bản xứ các bạn, có thể khiến cho người này khỏe mạnh?” Tôi nói, “Không ai trong số họ! Không có nhà tiên tri nào ở đền thờ...và không có thầy tế lễ nào, thì đúng hơn.” Và tôi đã nói, “Không thần tượng nào làm được. Và tôi cũng không thể. Nhưng Đức Chúa Trời trên Trời đã khiến Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ Đấng sống động giữa loài người ngày nay, Đấng đã làm cho anh ấy khỏe mạnh hoàn toàn như các bạn đang thấy anh ấy đang đứng đó.” Một người với cái xích đeo quanh cổ, giống như một con chó đang bị dắt. Trong một phút nào đó đã đứng vững trên chân mình, bình thường và khỏe mạnh.

229 Và Tiến sĩ Reidhead đã nói với tôi vào đêm nọ khi chúng tôi đang ngồi trong xe, ông nói, “Ô, chao ôi!” nghĩ về điều đó. Ông nói người Hồi giáo này đến với ông, và nói ông đang nói chuyện với người Hồi giáo này, một người rất uyên bác. Ông nói, “Ồ, thưa ông, tại sao ông không từ bỏ tiên tri già Mohammed đã chết của ông?”

230 Bây giờ, nên nhớ, những người Hồi giáo tin vào Đức Chúa Trời. Ở ngoài đó tại—tại Châu Phi, một tiếng “boong” phát ra từ một cái chuông lớn, một “cái chuông” treo lên như thế. Và họ lấy một cái búa cao su to lớn và đập nó như thế, và nó vang vọng khắp xứ. Và mọi người Hồi giáo ngừng lại, và thầy tế lễ bước ra trên nóc đền thờ, và nói, “Có một Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật, và Mohammed là tiên tri của Ngài.”

231 Đó là con cháu của Ích-ma-ên. Đấy, họ là con cháu của Áp-ra-ham và nàng A-ga. Hiểu không? Họ tin vào một Giê-hô-va Đức Chúa Trời chân chính, nhưng họ nghĩ Chúa Jêsus...(Đó là...Ngài

là Đấng Cứu Chuộc *của chúng ta*, được ban đến cho dân Ngoại từ người nữ tự do; Y-sác, đấy, và thông qua Sa-ra). Và bây giờ, họ đã thông qua A-ga, mà có Ích-ma-ên, và đến những người Hồi giáo.

²³² Và tại ngôi mộ của Mohammed, anh em nên đi xem, thật ấn tượng, ngôi mộ vĩ đại ở đó. Và trong hai ngàn năm có một con ngựa trắng đã đóng yên cương, đứng ở đó. Mohammed hứa rằng một ngày nào đó ông sẽ sống lại từ cõi chết và nhảy lên con ngựa đó và chinh phục thế giới. Và mỗi—mỗi lúc họ cứ thay một con ngựa này đến con ngựa khác; đang chờ đợi ở đó với một người canh giữ trung thành, đang chờ đợi Mohammed sống lại từ cõi chết. Hai nghìn năm đã trôi qua kể từ đó.

²³³ Họ tin vào Chúa Jêsus, họ nói Ngài là một vị tiên tri. Trên những bức tường của thành Giê-ru-sa-lem cổ có một ngôi đền lớn vĩ đại được xây, đó là nơi dành cho Mohammed đến. Và một ngôi đền nhỏ bé dưới đây, đó là dành cho Chúa Jêsus. Đấy, họ nói, “Chúa Jêsus không bị khổ hình, họ đã nhầm lẫn hết thảy điều đó.” Nói, “Ngài đã lấy một con ngựa và đã cưỡi đi.” Hiểu không? Bây giờ, họ—họ tin điều đó.

²³⁴ Họ làm một chấm đỏ ở giữa đôi mắt họ. Những người sắp đi đến Ấn-độ, anh em sẽ nhận thấy điều đó. Chao ôi, hàng ngàn người sẽ đứng đó.

²³⁵ Và rồi Tiến sĩ Reidhead đã nói ông đang đứng đó, và ông nói, “Bây giờ, tại sao bạn không từ bỏ vị tiên tri già đã chết đó và tiếp nhận Đấng đã sống lại từ kẻ chết, một Đấng Christ hằng sống?” Bây giờ, ông là một học giả và ông biết đưa ra lời thích hợp như thế nào.

²³⁶ Ông nói người Hồi giáo đó đã nhìn ông, (một người thông minh, học thức, ở ngay nước Mỹ đây, được giáo dục ở đây) anh ấy nói, “Thưa ngài, thưa ngài kính mến, Chúa Jêsus đã sống lại của ngài có thể làm gì cho tôi điều nào nữa hơn vị tiên tri đã chết của tôi đã làm?” Nói, “Tiên tri đã chết của tôi đã hứa với tôi Sự sống sau cái chết. Đó là những gì Chúa Jêsus của ông đã làm.” Ồ, anh ta có điều gì đó. Nói, “Bây giờ, cả hai người họ đã viết một cuốn sách. Ông tin vào sách mà Chúa Jêsus đã viết, tôi tin vào sách mà Mohammed đã viết. Cả hai đều hứa Sự sống.” Nói, “Chúa Jêsus của ông có thể làm gì cho tôi hơn Mohammed của—

của tôi có thể làm?” Chà, người đàn ông đó, trong sự việc đơn giản, đó là sự thật. Anh ấy nói, “Nhưng chờ một chút thôi, thưa quý ông.” Anh ấy nói, “Mohammed của tôi chưa bao giờ hứa với tôi những điều như Chúa Jêsus của ông đã hứa. Chúa Jêsus của ông đã hứa...Họ nói rằng, ‘Ngài đã sống lại,’ và sẽ ở với ông mọi lúc, cho đến tận thế; và cùng những dấu kỳ phép lạ giống như Ngài đã làm, các ông cũng sẽ làm vậy, hoàn toàn cho đến tận thế. Các ông sẽ chữa lành người đau, và khiến kẻ chết sống lại, và làm kẻ phung được sạch, và đuổi quỷ.” Nói, “Tôi đã nghiên cứu Cơ-đốc giáo, một cách kỹ lưỡng.” Nói, “Bây giờ hãy để tôi thấy các giáo sư các ông đưa ra Chúa Jêsus Christ, và tôi sẽ tin rằng ngài đã sống lại từ kẻ chết. Nhưng, ngoài ra điều đó...Mohammed không bao giờ hứa với chúng tôi những điều như thế, người chỉ hứa với chúng tôi Sự sống sau khi chết. Và đó chính là điều mà các ông dạy, và bỏ qua điều khác.” Người đàn ông đó đúng, người Hồi giáo ấy hoàn toàn đúng.

²³⁷ Tiến sĩ Reidhead đã nói ông đã đứng đó và khóc. Ông nói, “Anh Branham ơi, tôi nghĩ đến anh.” Và ông vội chạy đến đây, và đi vào trong đó, tôi đã đặt tay trên ông, và phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh đến trên ông. Và bây giờ ông ấy thậm chí còn nhìn thấy những khái tượng và mọi thứ. Bây giờ hãy để người Hồi giáo đó gặp ông! Ông là một người khác hẳn!

²³⁸ Tôi nói rằng Chúa Jêsus của chúng ta đã sống lại từ cõi chết, Ngài đang sống hôm nay. Và ngày nay Ngài cũng làm những việc giống như Ngài đã làm lúc đó, đủ các loại dấu kỳ phép lạ. Và những người theo trào lưu chính thống các bạn đang ngồi xung quanh cố gắng giải thích điều đó, và bỏ lỡ phần rất cơ bản của Kinh Thánh. Điều đó hoàn toàn đúng. Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời đã sống lại, có thể nói bằng những tiếng khác qua anh em, Ngài có thể nói tiên tri qua anh em, Ngài có thể cho anh em thấy những khái tượng, Ngài có thể thông giải những ngôn ngữ chưa biết qua anh em. Và tất cả những điều đó là một phần của Ngài.

²³⁹ Và lấy phần *này* của Ngài và bỏ phần *kia* khỏi Ngài, sẽ giống như cắt tôi làm đôi và lấy từ hông và chân tôi xuống và nói

rằng anh em đã có được tôi, trong khi phần này anh em sẽ không nhận.

²⁴⁰ Anh em hoặc phải nhận được tôi đây đủ...Và đó là lý do tại sao tôi là một người rao giảng Phúc Âm trọn vẹn tin rằng mọi điều Đức Chúa Trời phán đều là Lẽ thật. A-men! Vinh hiển thay! Tôi cảm thấy mình như một thánh quá máu ngay bây giờ. Vàng, thưa quý vị. Tôi tin Điều đó!

7. Ma-thi-ơ 24:29, nói về “Mặt trời trở nên tối tăm, mặt trăng sẽ không chiếu sáng, và các ngôi sao sẽ từ trời rơi xuống.” Điều này sẽ xảy ra trước hay sau sự Cất lên, hay ngay trước khi Chúa Jêsus đến t-ế...tế trị trái đất?

²⁴¹ Với niềm tin khiêm tốn của tôi, bây giờ, tôi sẽ không...Tôi không biết, tôi nghĩ anh ấy đang nói về Ma-thi-ơ 24, ở đó. Bây giờ, Chúa Jêsus đang phán về các ngôi sao cùng các thứ rơi xuống, tôi tin điều đó xảy ra ngay trước khi Thời kỳ Đại nạn xảy ra trên đất.

²⁴² Bây giờ, tôi có một ý nghĩ thực sự buồn cười ở đây mà nhiều anh em sẽ không đồng ý với tôi về điều này, ồ, tôi hình dung một số người kỳ cựu nghe sự giảng dạy mà chúng ta đã trải qua điều đó. Xem đấy, tôi không tin Hội thánh sẽ trải qua Thời kỳ Đại nạn. Tôi tin Hội thánh sẽ...Nhìn này, tôi...Cách duy nhất tôi dạy Tân Ước là bởi cái bóng Cựu Ước, giống như Đức Thánh Linh ở đây dành cho ngày sa-bát và vân vân. Mọi việc là một cái bóng ở đó.

²⁴³ Bây giờ, hãy nhìn lại Cựu Ước. Khi anh em thấy các tai vạ giáng xuống, họ đã ở Ai Cập. Phải không? Và Đức Chúa Trời đang đưa dân Ngài ra để đến miền đất hứa. Đúng thế không? Và Y-sơ-ra-ên không hề nhận lãnh một tai vạ nào. Cũng giống như các tai vạ...trước khi nó xảy ra, họ đã đi vào xứ Gô-sen. Đúng thế không? Và mặt trời không hề tắt, không có con muỗi nào bay đến, không ếch nhái ở đó, không một con rắn nào ở đó, không có bão, không có sấm chớp, không có gia súc nào bị giết ở đó, và mọi thứ đều được Đức Chúa Trời giữ gìn ở Gô-sen. Đúng thế không? Đó là một hình bóng về Hội thánh sẽ đi ngay trước Thời kỳ Đại nạn. Chúa Jêsus đã phán, “Khi những điều này bắt đầu ứng nghiệm, hãy ngược đầu lên, sự cứu chuộc của các ngươi đã gần rồi.” Hiểu không?

244 Tôi tin rằng mặt trăng và mặt trời và các ngôi sao...Sau đó họ nói rằng...Hãy tiếp tục và đọc Nó, nói, “Và người ta chạy và ẩn mình trong...và ngã xuống trên của họ...đã kiếm để giết chính họ, và không thể làm điều đó, và mọi thứ.” Tôi tin rằng điều đó xảy ra ngay trước kỳ Đại nạn.

245 Bây giờ, hãy xem, Đại Nạn đến. Khi Đại Nạn ập đến, Hội Thánh đi lên. Bây giờ, hãy nhớ, chỉ một hội thánh bình thường không có Đức Thánh Linh cũng trải qua Thời kỳ Đại nạn. Chỉ có những người được Chọn đi qua.

246 Ồ, tôi có thể cọ sát điều gì đó thật mạnh ở đây, chỉ trong một phút. Anh em có thể cho tôi thêm ba phút nữa được không? Những—những người được cất lên được gọi là gì, những người còn sót lại? Đúng thế không? Được rồi...Tôi—tôi muốn nói đó là—đó là Cô Dâu. Bây giờ, dân sót bị để lại.

247 Bây giờ, khi một người nữ bắt đầu cắt mẫu vải ra để may một cái váy, anh em nói về điều đó. Cô đặt mảnh hàng ra, (đúng thế không?) mẫu hàng. Và cô đặt mẫu của mình xuống trên mảnh hàng này. Cô ấy sửa soạn chỗ cắt mẫu. Đúng không?

248 Ồ thưa anh em, điều này thật tốt cho anh em! Ai lựa chọn? Đức Chúa Trời chọn! Đúng thế không? Không phải tôi nói, mà là Ngài nói. Và Ngài đặt khuôn mẫu lên người mà Ngài muốn. Đúng thế không?

249 Bây giờ, có mười trinh nữ đi đón Chàng Rể. Có đúng không?

250 “Trinh nữ” là gì? *Trinh nữ* có nghĩa là “trong sạch, thánh khiết.” Đúng thế không? Gái đồng trinh là gì? Đó là một cô gái chưa từng bị chạm đến, nàng là gái đồng trinh. Bất cứ thứ gì tinh khiết, như dầu ô liu nguyên chất là gì? Nó có nghĩa đã được tinh cất cho đến khi nó ở trạng thái ban đầu nguyên chất, nó tinh khiết. Vàng ròng là gì? Chính là khi hết thủy cặn bã...nó sẽ đi qua sức nóng và mọi thứ sôi lên làm tất cả chất cặn ra khỏi nó. Đúng thế không? Tất cả sắt và pyrit, và mọi thứ khác, đã bị đun sôi, nó chỉ còn ở trong tình trạng nguyên chất của nó.

251 Bây giờ, có mười người đã đi gặp Chàng Rể. Chúa Jêsus phán vậy. Đúng không? Bao nhiêu người đồng ý với điều đó, hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Mười đã đi gặp Ngài.

Bây giờ, hãy xem, tất cả họ đều thánh khiết. Ô, để được *thánh khiết* họ phải được “nên thánh,” bởi vì đó là sự thanh tẩy duy nhất, suối thánh khiết mà Đức Chúa Trời có, là sự thánh hóa. Đúng thế không?

²⁵² Bây giờ, hãy xem. Tất cả mười người trong số họ đã được thánh hóa, nhưng năm người không có Dầu trong đèn của họ, và năm người có Dầu trong đèn của họ. Đúng thế không? Dầu tượng trưng cho điều gì? Bây giờ, không phải sự trong trắng, mà sự trinh bạch. Dầu tượng trưng cho “Thánh Linh.”

²⁵³ Bây giờ, nếu tôi nói điều này với...và làm tổn thương một chút, tôi không có ý đó theo cách tôi làm. Bây giờ, anh em tha thứ cho tôi, và đừng tránh xa hội thánh. Tôi chỉ ở trên bục giảng đây để cố gắng giúp đỡ anh em. Hiểu không? Bây giờ, hãy xem, cho phép tôi tỏ rõ cho anh em thấy.

²⁵⁴ Không có một giáo hội nào trên đất có thể sống trong sạch hơn sự dạy dỗ của người Nazarene, Hành hương Thánh và họ. Đúng thế không? Họ tuyệt đối tin vào sự tinh khiết của sự nên thánh, không...thậm chí đối với những người nữ của họ không đeo nhẫn, và bất cứ vật gì. Sự tinh khiết và sự nên thánh, họ tin điều đó, mọi cách. Những tổ chức Thánh Khiết, tất cả những người tuân thủ luật pháp, đó là sự dạy dỗ của họ, họ tin điều đó. Thánh khiết! Phụ nữ để tóc dài và mặc váy dài. Đàn ông thậm chí không xắn tay áo lên, nhiều người trong số họ. Mọi thứ, ngay cả đựng chạm...hút thuốc, uống rượu, bất cứ...Không điều nào được cả, đấy. Thánh khiết! Anh em không thể sống thanh sạch hơn nữa.

²⁵⁵ Nhưng cũng giáo hội Nazarene đó, nếu một người nói tiếng lạ trong nhà thờ, người đó sẽ bị đẩy ra khỏi cửa. Và họ nói rằng họ thậm chí sẽ không ngồi với một người như vậy. Vậy thì, điều đó có thật. Nếu bạn không tin, hãy thử một lần, tìm hiểu. Tìm hiểu một lần. Họ ghét chính những suy nghĩ về nó. Họ nói, “Đó là ma quỷ!”

²⁵⁶ Năm người trong số họ...Mười người trong số họ là trinh nữ. Năm người khôn ngoan có Dầu trong đèn, và năm người kia cũng trong sạch và thánh thiện nhưng họ không có Dầu (họ được nên thánh, mà không có Đức Thánh Linh).

257 “Có ba điều làm chứng trên đất: nước, huyết, Thánh Linh.” Thánh Giăng 5:7...Đúng hơn là, Giăng Nhất 5:7, nói “Có ba làm chứng trên Trời: Cha, Con, và Thánh Linh, ba này là Một. Nhưng có ba điều làm chứng trên đất: nước, huyết, và Thánh Linh, chúng không phải là một nhưng chúng hiệp làm một.”

258 Vậy thì, anh em không thể có Cha mà không có Con. Anh em không thể có Đức Thánh Linh mà không có Cha, Con, và Thánh Linh. Họ là Một. Anh em...Họ không thể tách rời ra.

259 Nhưng anh em có thể được xưng công bình mà không được thánh hóa. Và anh em có thể được nên thánh mà không có Đức Thánh Linh; được tinh sạch, sống một đời sống trong sạch, và có hình thức tin kính, mà chối bỏ Quyền năng chữa lành, và nói tiếng lạ cùng những sự ban cho lớn của Đức Chúa Trời (mà mỗi người trong số họ đang sống trong Đó).

260 Có năm trinh nữ khôn ngoan của anh em đã có Dầu trong đèn của họ, được cất lên bằng Đức tin, tin tất cả những dấu kỳ, phép lạ, những lời tiên tri, cùng mọi việc. Và năm người được lấy ra khỏi những người còn lại đã được đem đi.

261 Và những người còn lại vẫn là những nữ đồng trinh và sẽ không bị hư mất, nhưng sẽ trải qua Thời kỳ Đại nạn. Chúa Jêsus phán, “Sẽ có...”

262 Và họ nói—họ nói rằng, “Hãy cho chúng tôi một ít Dầu của chị, chúng tôi muốn có Đức Thánh Linh bây giờ.”

263 Bây giờ, bất cứ ai cũng biết rằng Đức Thánh Linh, Xa-cha-ri 4, và, ò, Gia-cơ 5:14, tất cả đều biết rằng—rằng nó tượng trưng cho Đức Thánh Linh. Bây giờ, họ nói...Đó là lý do tại sao chúng ta xúc dầu, tượng trưng cho Đức Thánh Linh; bây giờ, “Dầu của Thánh Linh,” Kinh Thánh đã nói.

264 Bây giờ, *những người này* có Đức Thánh Linh; và *những người này* đã được nên thánh. *Những người này* đã được thánh hóa cộng với Đức Thánh Linh, tin vào mọi hiện tượng và mọi thứ thuộc Quyền năng của Đức Chúa Trời. Tất cả những gì Đức Chúa Trời đã nói về Ở đây, họ đã có nó, tin nó. Những người này đã được cất lên.

265 *Và những người này* nói, “Hãy cho chúng tôi, cho chúng tôi, bây giờ.”

266 Nói, “Chúng tôi chỉ có đủ để đi vào,” và họ đã đi vào sự Cát lên.

267 *Và họ* nói, “Hãy đi mua nơi người bán cho chị,” họ nói. *Và họ* đã cố gắng cầu nguyện suốt lúc đó, để nhận được Đức Thánh Linh, nhưng thời kỳ Dân Ngoại đã kết thúc và sự bắt bớ dấy lên. *Và Ngài phán*, “Hãy quăng chúng ra ngoài chỗ tối tăm ở đó sẽ có khốc lóc và rên rỉ và sự nghiền răng.” Nhưng trong lần sống lại thứ hai, họ sẽ là chiên được tách ra khỏi dê, nhưng không bao giờ là Cô Dâu, không bao giờ là Người được chọn. Đó là dân sót lại của Dòng dõi người nữ.

268 Dân sót là gì? Mảnh bị cắt, còn lại. Cùng một loại hàng hóa. Có đúng không? Chị em đi cắt cho mình một chiếc váy bằng vải hoa, và chị em trải ra một miếng vải hoa lớn và cắt nó ra. Chính là công việc của chị em nằm ở khuôn vải đó. Đó là công việc của Đức Chúa Trời ở chỗ Ngài sắp đặt khuôn mẫu. Ngài cắt nó ra ngay. Đúng thế không? Và bây giờ, phần còn lại của tấm vải hoa này còn sót lại ở đây, cũng là một tấm vải hoa tốt như trong chiếc váy. Đúng thế không? Nhưng đó là sự lựa chọn của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời chọn Hội thánh của Ngài, Đức Chúa Trời định trước Hội thánh của Ngài; Đức Chúa Trời đã định trước điều đó, định trước Hội thánh của Ngài, và Ngài đã lấy Hội thánh đó ra! *Và những người còn sót lại* sẽ trải qua Thời kỳ Đại nạn.

269 *Và đó là chỗ mà nhiều học giả Kinh Thánh ngày nay lẫn lộn*, nghĩ rằng Cô Dâu đang ở trong Cơn Đại Nạn. Một người đã nói với tôi, nói, “Tôi không thể kể với anh, Anh Branham à.” Nói, “Tôi đã thấy Cô Dâu ở trên Thiên Đàng. *Và con rồng phun nước ra khỏi miệng nó để gây chiến với Cô Dâu. Và một trăm bốn mươi bốn ngàn người, là Cô Dâu, đang đứng trên Núi Si-nai.*”

270 Tôi nói, “Ồ, không. Không. Không. Không. Anh lẫn lộn hết rồi. Cô Dâu đã ở trên Thiên đàng.” *Và dân sót của Dòng dõi người nữ, không phải của cô ấy...không phải khuôn mẫu, những người còn lại ở đó, và sự bách hại (Để chế Rô-ma) khi đạo Công giáo sẽ cùng cố và họ sẽ cũng hợp nhất quyền lực của họ với giáo hội Lớn.*

271 Ô, họ có quyền...Điều đó đã có trên ti-vi đêm nọ. Giáo hội Giám Lý đang cố gắng kết hợp Giám Lý và Báp-tít và hết thấy những giáo hội chính thức của Đấng Christ đang cố gắng hợp nhất với Công giáo và đứng trước một bàn thờ rõ ràng. Giám mục đã nói gì khi ông bị tố cáo đưa ra xét xử đêm nọ, ở trên đó là một người theo chủ nghĩa Cộng sản? Tôi đang đứng, chính tôi xem điều đó trên ti-vi. Hết thấy những đám đông của họ! Và khi thời điểm đó đến, sẽ có một cuộc bức hại dấy lên. Rồi Đức Thánh Linh sẽ giáng xuống, và những người Giám Lý, và Báp-tít, và tất cả, sẽ nói tiếng lạ, ngợi khen Đức Chúa Trời, và chữa lành người đau và nói tiên tri, cùng tất cả những dấu kỳ phép lạ sẽ xảy đến. Những Người Được Chọn sẽ đi lên, và những người còn sót lại sẽ ở lại đây để trải qua Thời kỳ Đại nạn. Và đến lúc cuối cùng, khi họ nhìn thấy những gì đã xảy ra, họ sẽ phải ngã xuống trong sự tử vì đạo.

272 Sau đó nhìn xem. Anh em nói, “Ồ, vậy thì, Anh Branham ơi, anh muốn nói với tôi sẽ có...rằng—rằng những người đó sẽ ở đó tại sự Phán xét Ngai Trắng à?” Họ sẽ...Cô Dâu sẽ không bao giờ bị phán xét. Không, thưa quý vị. Nàng ở trong Đấng Christ. Làm thế nào anh em vào trong Đấng Christ? “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta chịu phép báp-têm trong một Thân thể.” Đúng thế không?

273 Bây giờ, nhìn, nhìn đây. Kinh Thánh nói, “Sự Phán xét đã được thiết lập, và Sách đã được mở ra.” Đúng thế không? Sách của những tội nhân. “Và một Cuốn Sách khác đã được mở ra,” đó là Sách Sự Sống, và mọi người đều bị phán xét như vậy. Đúng thế không? Và ai đã làm sự phán xét? Chúa Jêsus và các Thánh đồ. Ông nói, “Ngài đã đến để hầu việc, Ngài là Đấng Thượng Cổ, tóc Ngài trắng như lông chiên.” Và nói, “Ngàn ngàn lần vạn đến với Ngài, và hầu hạ Ngài trong sự Phán xét.” Tại đây Chúa Jêsus trở lại với tư cách là Vua và Hoàng hậu, Tiệc Cưới đã kết thúc, và Ngài đã cưới xong. Đây là Vua và Hoàng hậu đang đứng đây. Và đứng ở đó là một đám người nên thánh, Đức Chúa Trời phán, “Hãy đứng bên phải Ta ở đây.” Đó là Quyển Sách đã được mở ra, là những tội nhân, “Hãy qua phía bên trái Ta.” Đây là những người đã được ghi tên trong Sách Sự Sống của Chiên Con.

274 Anh em nói, “Anh Branham, tên tôi đã được viết ở đó, tôi sẽ đi!” Chờ một chút! Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã được thánh hóa. Chà! Thưa anh em, hãy thức tỉnh bây giờ, bằng cách làm cho đau đớn, để anh em có thể hiểu Điều này, anh em thấy đấy.

275 Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, linh của ông ta là anti-christ ngày nay. Anh em biết điều đó. Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời, đến từ Đức Chúa Trời và trở về với Đức Chúa Trời; Giu-đa là đứa con của sự diệt vong, đến từ địa ngục và trở lại địa ngục. Chúa Jêsus đã lấy những tội nhân ăn năn đến với Ngài; Giu-đa lấy những kẻ không ăn năn theo với hắn, “*Nếu người là! Nếu! Nếu! Nếu người là đáng chữa lành Thiêng liêng, hãy làm điều này, Nếu người là Điều này, hãy làm điều này.*” (Hãy xem, dấu hỏi đó ngang qua Lời của Đức Chúa Trời.) “*Những ngày của phép lạ đã qua. Nếu có, hãy cho tôi xem điều này. Nếu! Nếu! Nếu!*” Hiểu không?

“Hết thấy đều đúng,” Đức Chúa Trời phán.

276 Bây giờ hãy xem. Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã được xưng công bình bởi đức tin, và tin vào Đức Chúa Jêsus Christ và đã chịu phép báp-têm. Kinh Thánh nói, “Chúa Jêsus—Chúa Jêsus đã làm phép báp-têm cho các môn đồ, các môn đồ của Ngài.” Đúng thế.

277 Thánh Giăng 17:17, trước khi Ngài có thể sai họ đi ra, Ngài nói, “Xin làm họ nên thánh, Cha ôi, bằng Lễ thật. Lời Cha là Lễ thật.” Và Ngài là Lời, ngay cả trước khi sự chuộc tội được thực hiện. Nói cách khác, “Như một sự xem trước, Cha ơi, về Huyết đã đổ ra của Con, Con thánh hóa những người này.”

278 Ngài ban cho họ quyền năng chống lại các tà linh, và họ đi ra và họ đuổi các quỷ. Đúng thế không? Và họ đã chữa lành người đau. Đúng thế không? Và họ trở về, được thánh hóa, vui mừng, nhảy nhót, và ngợi khen Chúa. Đúng thế không? Và nói, “*Ngay cả ma quỷ cũng phải phục tùng chúng ta.*”

279 Chúa Jêsus phán, “*Đừng vui mừng vì cơ các quỷ phục các người, nhưng hãy mừng vì tên các người đã ghi trong Sách trên Thiên Đàng.*” Đúng thế không? Và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã ở với họ, là một người trong số họ, được gọi ra, được nên thánh, và tên ông ta đã được viết trong Sách Sự Sống của Chiên Con. Hãy đọc Ma-thi-ơ 10 và xem điều đó có đúng không. Ngài gọi từng người trong

số họ, Giu-đa và mỗi người trong số họ, ngay dưới đó. Ngài sai họ đi, ban cho họ quyền năng chống lại các tà linh.

²⁸⁰ Bây giờ xem! Mặc áo vest chống chấn động của anh em vào. Nhưng khi Giu-đa đi thẳng qua nhà thờ ở đó, với tư cách là thủ quỹ của hội thánh, làm việc với mục sư, ban...Chúa Jêsus. Nhưng khi đến lễ Ngũ Tuần, ông ta để lộ bản chất của mình. Ông ta cho thấy con người của ông là gì. Và với—với sự đủ lịch thiệp của mình, ông đã tự hủy diệt chính mình và tự treo cổ trên cây ngô đồng, để làm ứng nghiệm lời tiên tri. Và linh đó của Giu-đa sẽ đến gần và tin Đức Chúa Jêsus Christ. Giống như Chúa Jêsus đã phán, “Các quý tin và run sợ.” Nó sẽ đến gần và dạy dỗ sự nên thánh, thật tinh khiết như một đời sống thánh khiết hết sức; nhưng khi nói đến phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và các ân tứ của Thánh Linh, anh ta sẽ chối bỏ Nó! Người đó sẽ lộ rõ bản chất của mình mọi lúc. Có linh như thế mọi...

²⁸¹ Và Chúa Jêsus phán, “Hãy giữ mình!” Đọc Ma-thi-ơ 24, lần nữa. “Hai linh sẽ rất gần gũi cho đến nỗi nó sẽ lừa dối chính Người được chọn...” Có đúng không? Nơi mà khuôn mẫu đó đang nằm...Thưa anh em, tốt hơn là nên tin vào khuôn mẫu xưa, những thầy giảng Thánh Linh quanh đây và ở ngay với Đức Chúa Trời. Đúng thế. Đừng có hình thức tin kính mà chối bỏ Quyền năng đó. A-men! Mọi người cảm thấy tốt chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Khi tất cả chúng ta được cất lên Trời,
Thật là ngày vui tươi đây sung sướng!
Khi tất cả chúng ta cùng chiêm bái Chúa Jêsus,
Chúng ta sẽ ca hát vang sự chiến thắng.

Khi tất cả chúng ta được cất lên Trời,
Thật là ngày vui tươi đây sung sướng!
Khi tất cả chúng ta cùng chiêm bái Chúa Jêsus,
Chúng ta sẽ ca hát vang sự chiến thắng.

²⁸² Ha-lê-lu-gia! Chúng ta hãy đứng một lát. Bao nhiêu người yêu Ngài hết lòng? Hãy giơ tay lên, nói, “Ca ngợi Chúa.” [Hội chúng lặp lại theo Anh Branham—Bt.] “Chúa ôi, con tin Phúc âm trọn vẹn. Xin giúp con là đầy tớ Ngài.” Ha-lê-lu-gia! Ha-lê-lu-gia! Anh chị em yêu Ngài không? [“A-men.”] Trong Kinh Thánh họ...

²⁸³ Một người đàn bà nói với tôi...một chàng trai, anh ấy có lẽ đang lắng nghe tối nay, anh ấy chỉ sống bên kia đường phố. Anh ấy đến gần đó. Và Chị Lula thường đến nhà thờ ở đây, chị đang ngồi la lớn phía sau đó. Tôi đang giảng, Anh Neville. Và chàng trai đó nói với tôi...Bây giờ, anh ấy là một giáo viên trường Chúa nhật ở dưới đây tại giáo hội Báp-tít Đầu Tiên. Anh ấy nói, “Billy, tôi đang tận hưởng bài giảng của anh cho đến khi người phụ nữ đó bắt đầu khóc và la hét, ‘Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsu! Ngợi khen Chúa!’ Và thỉnh thoảng” nói “một người đàn ông nào đó đã nói,” (Anh Seward) “đã hét lên, ‘Ca ngợi Chúa! A-men!’” Và tôi đang giảng về *Đánh Mất Quyền Trưởng Nam Của Bạn*, Ê-sau đã bán Quyền trưởng nam của mình. Và tôi đã tiếp tục, và họ cứ hét lên, tiếp tục. Và nói, “Ôooo,” nói, “điều đó—điều đó thực sự làm cho tôi thấy ớn lạnh sống lưng.” Nói, “Tôi không thể chịu đựng điều đó!”

²⁸⁴ Tôi đã nói, “Anh ơi, nếu anh lên được Thiên đàng anh sẽ chết cóng.” Tôi nói, “Chắc chắn có tiếng la hét trên Thiên đàng, ngày và đêm.” Và đúng thế, thưa anh em. Ồ, vâng, thưa quý vị!

Ôi, tôi muốn nhìn thấy Ngài, nhìn vào khuôn mặt của Ngài,
Ở đó hát mãi về ân điển cứu rỗi của Ngài;
Trên đường phố Vinh quang cho tôi cất cao tiếng hát;
Hãy vui mừng, đừng quan tâm đến mọi chuyện đã qua, nhà trên hết.

Ôi, tôi muốn nhìn thấy Ngài, nhìn vào khuôn mặt của Ngài,
Ở đó hát mãi về ân điển cứu rỗi của Ngài;
Trên đường phố Vinh quang cho tôi cất cao tiếng hát;
Hãy vui mừng, đừng quan tâm đến mọi chuyện đã qua, nhà trên hết.

²⁸⁵ A-men! Được rồi, Anh Neville. Chúa ban phước cho anh. Lên ngay trên đó và nó là của anh, đấy.

HỎI VÀ ĐÁP VỀ SÁNG THẾ KÝ VIE53-0729

(Questions and Answers on Genesis)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỠ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Tư, ngày 29 tháng Bảy, năm 1953, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org